НАРОДНА АРМІЯ

30 березня, 2017

#13 (5493)

ЧАСТИНИ В РАЙОНІ АТО ЗАБЕЗПЕЧЕНІ РЕЧОВИМ МАЙНОМ ТА ПРОДУКТАМИ ХАРЧУВАННЯ ЗГІДНО З НОРМАМИ

У редакції «Народної армії» відбулася гаряча телефонна лінія. На запитання наших читачів про особливості речового та продовольчого забезпечення відповіли фахівці Тилу Збройних Сил України

стор. 12-13

ВІЙСЬКОВІ САПЕРИ ПОЧАЛИ ЗНИЩЕННЯ ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ БОЄПРИПАСІВ

УЖЕ ВИЯВЛЕНО ТА ЗНЕШКОДЖЕНО ПОНАД 1000 ТАКИХ ПРЕДМЕТІВ ІЗ РОЗМІНОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ НАВКОЛО 65-го АРСЕНАЛУ

— Ми повністю завершили зачищення військового містечка, адміністративної території арсеналу й працюємо по периметру, — сказав заступник начальника Центру розмінування ЗС України підполковник Ігор Маматов. — Кількість особового складу, який залучено до зачищення місцевості, становить понад 120 осіб. Усі вони з досвідом та високою підготовкою, адже брали участь у миротворчих операціях або їх було залучено до розмінування в районі АТО.

Під час засідання координаційного штабу заступник Міністра оборони України генерал-лейтенант Ігор Павловський повідомив, що розпочато процес організованого вивезення та знешкодження боєприпасів, які зібрали військові сапери й піротехніки ДСНС.

Місце підриву підготовлено згідно з усіма вимогами, воно розташоване приблизно за 10 кілометрів від райцентру. Тому вибухи, які чутимуть жителі райцентру протягом наступних днів, не становитимуть для них загрози.

Арсенал повертається до роботи в штатному режимі. Над відновленням інфраструктури військового містечка активно працюють фахівці харківського КЕВ та офіцери цивільно-військового співробітництва. Вони зустрічають людей, які повертаються з місць евакуації, визначаються з ремонтом об'єктів, організовують пункти видачі гуманітарної допомоги.

У Балаклії працюють усі дитсадки, розв'язано проблеми з газопостачанням.

стор. 3

«ПРОМКА»: ВОЮЄ МОЛОДЬ, І ТАК, ЩО ЗА ПІВРОКУ «ВІДМІНУСУВАЛА» МАЙЖЕ РОТУ ОКУПАНТІВ

Тут, під Авдіївкою, українські військовослужбовці продовжують демонструвати приклади надзвичайної мужності та вірності своїй країні

стор. 4-5

ОФІЦЕР «УЗЯВ НА СЕБЕ» 19 ВЕЛИКИХ ОСКОЛКІВ І З ДЕСЯТОК ДРІБНИХ

Про нагородження орденом Богдана Хмельницького III ступеня Андрій Верхогляд дізнався від свого лікаря

стор. 6

«РАНО ЧИ ПІЗНО ЗА ЗРАДУ УКРАЇНІ ДОВЕДЕТЬСЯ ВІДПОВІДАТИ»

Зазначив військовий прокурор Центрального регіону України, державний радник юстиції III класу Григорій Рябенко, порушуючи питання дезертирства та державної зради військовослужбовців, які не повернулися з АР Крим

стор. 10

АВІАТРЕНАЖЕР: НАРОЩУЄ ІНТЕНСИВНІСТЬ ПІДГОТОВКИ ПІЛОТІВ ТА ЕКОНОМИТЬ КОШТИ

Планується, що до кінця поточного року Харківський національний університет Повітряних Сил отримає два тренажери ТКС-Л39

стор. 15

«ОДНОГО РАЗУ ВОРОЖІ СНАЙПЕРИ ДЛЯ МАНЕКЕНА ВИКОРИСТАЛИ… ПОРТРЕТ КОБЗОНА!»

Зазвичай снайпери — люди непублічні, надто специфічна їхня професія. Але на суворих умовах конфіденційності командир взводу снайперів «Фікс» розкрив деякі деталі своєї служби

стор. 8

З СОЦІАЛЬНОЮ КАРТКОЮ УЧАСНИКА АТО МОЖНА ЗЕКОНОМИТИ

На сьогодні їх отримали вже близько 60 тисяч ветеранів АТО по всій Україні

стор. 11

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ:

ПРОПАГАНДИСТСЬКИЙ БАГАТОСТВОЛЬНИК КРЕМЛЯ

Антиукраїнські ЗМІ, які бомбардують жителів окупованих територій Донбасу огидними зразками брехні, нагадують пілотів-камікадзе в глибокому піке

стор. 18

«НАМ ЩЕ РАНО ПОМИРАТИ…»

Протягом 1919–1921 років Армія УНР здійснила два походи теренами своєї країни, які прийнято називати зимовими

стор. 20

Матеріали цього номера та архів попередніх номерів доступні на нашому сайті www.na.mil.gov.ua

Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з послами країн «Великої сімки» та Європейського Союзу

«ВИСОКО ЦІНУЄМО ЄДНІСТЬ КРАЇН «ВЕЛИКОЇ СІМКИ» В ПІДТРИМЦІ УКРАЇНИ»

Президент України Петро Порошенко провів першу зустріч із послами країн «Великої сімки» та Європейського Союзу в рамках головування Італії в цьому впливовому об'єднанні. Глава держави високо оцінив солідарність та єдність країн «Великої сімки» з Україною в забезпеченні підтримки впровадження внутрішніх реформ і протидії російській агресії.

Під час зустрічі особливу увагу було приділено загостренню ситуації на Донбасі у зв'язку з останніми деструктивними діями Росії на території окремих районів Донецької та Луганської областей, які підривають мирний процес і подальшу реалізацію Мінських домовленостей.

У цьому контексті вирішено продовжувати тиск на російську владу з метою повернення ситуації в рамки Мінських домовленостей, зокрема, шляхом збереження та в разі потреби шляхом посилення міжнародних санкцій проти РФ.

Сторони обговорили рішення Ради національної безпеки і оборони України щодо тимчасового припинення переміщення товарів між Україною та непідконтрольними територіями Донецької й Луганської областей.

Посли висловили розуміння стосовно вимушеності таких кроків української влади з огляду на протиправну експропріацію української власності та безвідповідальні дії окремих політичних сил щодо самовільної та необдуманої так званої блокади залізничних шляхів на Донбасі. Було наголошено на важливості недопущення погіршення гуманітарної ситуації по обидва боки від лінії розмежування й домовлено про вживання спільних заходів для мінімізації негативних наслідків обмежень переміщення товарів для цивільного населення, повідомляє прес-служба глави держави.

ПЕРЕХІД НА СТАНДАРТИ НАТО — СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ НАШОЇ ОБОРОННОЇ РЕФОРМИ

У Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського провідні вітчизняні та іноземні науковці, представники органів влади та Офіса зв'язку НАТО в Україні під час Міжнародної науково-практичної конференції обговорили актуальні проблеми здійснення оборонної реформи в Україні. Адже для відсічі збройної агресії сили оборони повинні функціонувати як єдиний організм, система національної безпеки та оборони має бути сумісною з аналогічними системами країн-членів НАТО.

Як зазначив тимчасовий виконувач обов'язків заступника начальника університету з наукової роботи генерал-майор Радіон Тимошенко, протягом 2015–2016 років було ухвалено цілу низку документів оборонного планування, які стали дорожньою картою оборонної реформи. Вона має відповідати актуальним потребам оборони України, сприяти зміцненню спроможностей сил оборони, підвищенню їхньої готовності до виконання завдань за призначенням та участі в проведенні спільних бойових дій із підрозділами Альянсу.

— Ви поставили собі дуже амбіційне завдання — перейти на стандарти НАТО до 2020 року. Це досить швидкий темп. Тому нам треба працювати дуже тісно для досягнення цієї стратегічної мети, — сказав заступник голови Представництва НАТО в Україні Марк Опгенорт. — Ми й надалі надаватимемо консультативну допомогу в здійсненні реформ. Головне нині — досягти скоординованих і злагоджених дій на шляху реформування.

Учасники заходу порушили проблемні питання функціонування системи управління державою в особливий період, проблеми розвитку спроможностей сил оборони, обговорили підходи до професіоналізації Збройних Сил України та створення необхідного військового резерву.

Роман ВУС

У КИЄВІ ПОБУДУЮТЬ МЕМОРІАЛ ГОЛОКОСТУ

На жаль, досі поки що не збудовано жодного меморіалу на спомин про трагедію Голокосту. Відтепер таку прогалину буде усунуто. До 80-х роковин трагедії в Бабиному Яру має бути зведено меморіальний центр «Бабин Яр».

Про це йшлося на засіданні нещодавно створеної наглядової ради. Як повідомив її голова, всесвітньо відомий правозахисник Натан Шаранський, це буде перший такий музей на пострадянських теренах. За його словами, упродовж п'яти років до 80-х роковин трагедії в Бабиному Яру проект має набути ідейного, а потім фізичного втілення й стати реальністю.

Усі етапи створення меморіалу члени наглядової ради планують виносити на широке громадське обговорення. Тільки після цього буде ухвалено остаточне рішення стосовно місця розташування меморіального центру, його змістового наповнення. Передбачають, що він поєднуватиме функції музею, дослідного та освітнього центру.

Інф. «НА»

ВЕРХОВНИЙ ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ НАТО ЗАКЛИКАВ СЕНАТ США НАДАТИ УКРАЇНІ ЛЕТАЛЬНУ ЗБРОЮ

Кремль застосовує воєнні дії в Україні та Сирії, зокрема, і для випробування нових видів зброї та методів війни. Про це на слуханнях у Сенатському комітеті зі збройних сил заявив верховний головнокомандувач об'єднаних збройних сил НАТО в Європі генерал Кертіс Скапарротті. Він також обстоював надання Україні летальної зброї, передає «Голос Америки».

«Українські воїни протистоять так званим сепаратистам, які насправді є російськими ставлениками. Росія постачає їм смертоносну зброю й також випробовує там деякі нові воєнні методи. Ми маємо посилити українські збройні сили настільки, наскільки це можливо. Маємо надати їм системи раннього оповіщення й тому подібне, щоб вони могли протистояти російським ставленикам», — заявив генерал Скапарротті.

«РОСІЯ ПРОТИ ПУТІНА»

У Москві, Санкт-Петербурзі, Владивостоці, Новосибірську, Катеринбурзі, Кемерово, Іркутську, Красноярську, Барнаулі, Томську, Оренбурзі, Білгороді, Тамбові, Краснодарі, Махачкалі та інших (близько 100) містах Росії відбулись масові акції протесту під гаслами «Росія проти Путіна» та «Геть корупціонерів із російського уряду». Ініціатором та організатором акцій виступили опозиційна «Партія прогресу» та «Фонд боротьби з корупцією», повідомляє Укрінформ.

У Москві антикорупційний марш (взяли участь понад 25 тис. осіб) був розігнаний поліцією із застосуванням сили, світлошумових гранат та сльозогінного газу. Затримано близько 700 учасників акції. Аналогічні методи застосовувалися російською владою у Владивостоці, Новосибірську та Краснодарі. На відміну від Санкт-Петербурга (в акції брали участь до 10 тис. осіб), де поліція відійшла та фактично не створювала перешкод проведенню мітингу.

АМЕРИКА ЗАПРОВАДИЛА НОВІ САНКЦІЇ ПРОТИ ПІДПРИЄМСТВ РФ

Держдеп США запровадив санкції проти кількох російських навчальних та оборонних підприємств, а також продовжив термін обмежень стосовно низки компаній, які вже перебувають у списку санкцій. Зокрема, розширено санкції щодо «Рособоронекспорт», зовнішньоекономічного об'єднання «Авіаекспорт», НВО «Базальт», НВО «Конструкторське бюро машинобудування» та щодо 150-го авіаремонтного заводу, які вже перебувають під обмежувальними заходами.

Тепер, окрім виробничих підприємств, санкції поширилися на навчальні заклади, що готують кадри для авіації. Це Ульяновський інститут цивільної авіації, Уральський тренувальний центр цивільної авіації та Військово-повітряна академія імені Жуковського й Гагаріна.

Термін санкцій — два роки. Державним організаціям і відомствам США заборонено вступати в ділові відносини із цими організаціями, купувати в них товари або послуги, продавати оборонні технології, техніку подвійного призначення й надавати фінансову та технічну допомогу.

АЛЬЯНС ЧЕКАЄ НА РОЗШИРЕННЯ

Сенат Сполучених Штатів Америки переважною більшістю голосів проголосував за те, щоб ухвалити заявку Чорногорії на вступ до НАТО, відкривши таким чином балканській країні дорогу до військового Альянсу, повідомляє «Радіо Свобода».

Зазначається, що остаточне голосування відбуватиметься в верхній палаті Конгресу США. Як тільки це станеться, Іспанія залишиться єдиною з 28 країн в Альянсі, що має схвалити прохання Чорногорії щодо її офіційного членства.

ЖИТТЯ У БАЛАКЛІЇ НАБУВАЄ ЗВИЧАЙНОГО РИТМУ

ПОЖЕЖУ НА АРСЕНАЛІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ПОГАСИЛИ ВЖЕ ВВЕЧЕРІ 24 БЕРЕЗНЯ, Й МЕШКАНЦІ РАЙЦЕНТРУ ПОЧАЛИ МАСОВО ПОВЕРТАТИСЬ ДО ДОМІВОК

У місті оперативно відновлюються пошкоджені будинки

23 березня, близько третьої ночі, жителів міста Балаклія Харківської області та навколишніх селищ розбудили вибухи снарядів і сигнал тривоги, що долинали з боку території 65-го арсеналу

О четвертій п'ятнадцять ранку на місце події прибула оперативна група військових правоохоронців Харківського зонального відділу ВСП. Було встановлено блокпости на околицях Балаклії й визначено маршрути патрулювання.

Близько дев'ятої ранку вибухи на арсеналі стали потроху стихати.

О дев'ятій тридцять ранку Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час термінового брифінгу поінформував:

— На місці події для надання допомоги та виявлення причин того, що сталося, вже працює комісія на чолі із заступником Міністра оборони України генерал-лейтенантом Ігорем Павловським. Розгорнуто оперативний штаб, вживаються всі заходи з локалізації пожежі. Крім того, створено умовний семикілометровий кордон зони небезпеки можливого розльоту боєприпасів. Посилено режим прикордонного контролю на південно-східному напрямку. Повітряний простір у радіусі 40 кілометрів від місця пожежі на артскладах у Балаклії закрито. Рух пасажирського транспорту на залізничній станції Балаклія призупинено та організовано за резервною схемою.

Озвучено основну версію НП — диверсійний акт.

Об одинадцятій годині інтенсивність вибухів знову зростає. Це змушує військових пожежних вивести бронетехніку в безпечну зону.

Місцева влада й поліція евакуюють населення Балаклії. (Загалом із зони ураження навколо артскладів було евакуйовано понад 20 тис. людей).

Військові забезпечують у райцентрі правопорядок і виявляють боєприпаси, що не розірвалися, позначають їх на місці та повідомляють саперам.

Увечері 23 березня військовий патруль на чолі з майором Олексієм Бецом самотужки погасив пожежу в будинку на вулиці Соборній, 94. Господарі квартири щиро дякували воїнам за порятунок.

Цілодобово працює на арсеналі лікарсько-сестринська бригада в складі фахівців Військово-медичного клінічного центру Північного регіону. У їхньому розпорядженні — сучасний реанімобіль, чотири санітарні автомобілі, мобільна перев'язувальна, а також необхідний запас медикаментів.

На восьму ранку 24 березня ситуація стабілізується. Вибухи лунають значно рідше. На технічній території відновлюють роботу два пожежних танки. За ними вирушають три інженерні машини розгородження. По периметру арсеналу вибухонебезпечні предмети знешкоджують шість груп розмінування.

Кошторисом Міністерства оборони України на 2017 рік на виконання заходів забезпечення живучості та вибухопожежобезпеки арсеналів, баз і складів за загальним фондом передбачено 92 млн 300 тис. грн. Торік на це було використано 56 млн 234 тис. грн, зокрема, за загальним фондом — майже 41 млн 300 тис. грн, за спеціальним фондом — близько 14 млн 934 тис. грн

У Балаклії осколки снарядів збирають піротехніки ДСНС.

Увечері 24 березня вдалося погасити пожежу, і військові розпочали ліквідацію її наслідків. Жителі Балаклії почали масово повертатися додому.

Водночас із саперами, які розчищали території біля сховищ, військовослужбовці 65-го арсеналу розпочали відновлювати об'єкти інфраструктури: вставляли вікна, ремонтували дахи, відновлювали електропостачання.

Щоб прискорити оцінювання збитків і розпочати ремонтні роботи пошкоджених будівель, за рішенням заступника Міністра оборони України, залучено фахівців Квартирно-експлуатаційного відділу міста Харкова. Разом із цивільними військові оперативно обстежують кожну пошкоджену оселю й визначають, скільки потрібно будівельних матеріалів.

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак:

«Головною версією НП у Балаклії є те, що це були диверсійні дії, але в який спосіб це сталося — чи проникнення за допомогою безпілотника або закладки, чи радіоуправління — це все буде визначено під час розслідування».

Очільник військового відомства також підкреслив, що це вже не перший випадок диверсії на 65-му арсеналі: попередній стався 2015 року, але тоді особовому складові вдалося оперативно спрацювати й запобігти вибухам. Час для диверсії — 2:45 ночі — було вибрано невипадково. Минулого разу він був майже такий самий.

Міністр оборони України відкинув імовірність службової недбалості з боку особового складу. За його словами, військовослужбовці частини в надзвичайних умовах діяли відповідно до інструкцій, чітко та впевнено. Зокрема, було оперативно організовано роботу пожежної броньованої техніки, налагоджено взаємодію з профільними структурами в регіоні.

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко:

«Ворог нас не зламає ні диверсіями, ні спеціальними операціями. Боєприпасів вистачить на всіх, що зазіхають на українську землю. Вистояли 2014 року, вистоїмо й 2017-го. Перемога буде за нами!»

25 березня в Балаклію з усіх куточків України почали надходити продукти харчування, теплі речі, шифер, будівельна деревина тощо. Протягом дня військові пожежники гасять 10 із 12 осередків тління на технічній території.

— Військові пожежники добре працюють, і ситуація поліпшується. Паралельно ми нарощуємо сили й засоби інженерних військ, аби прискорити процес остаточної ліквідації всіх наслідків надзвичайної події. Постійно відбувається повітряна розвідка, — інформує заступник Міністра оборони України генерал-лейтенант Ігор Павловський під час вечірнього засідання координаційного штабу.

26 березня з ліквідацією останніх осередків тління на технічній території арсеналу робота військових інженерів досягає найвищої інтенсивності. Евакуйовані жителі повертаються у власні будинки, відкриваються магазини й банкомати, відновлюється рух потягів.

27 березня життя Балаклії набуло звичайного ритму.

Голова Балаклійської РДА Степан Масельський повідомив, що внаслідок НП зазнали різного ступеня пошкодження 256 будинків.

— На жаль, одна жителька Балаклії загинула під завалами. Вона навідріз відмовилася від евакуації й передала правоохоронцям про це письмову заяву. Ще одна людина померла внаслідок серцевого нападу. Також дістали травми кілька чоловіків, які ремонтували дахи або вікна уже після ліквідації пожежі. Разом із військовими та іншими силовиками ми працювали як один механізм, — сказав мер Балаклії.

Дмитро ГОРБУНОВ, Руслан ТКАЧУК

ІНОЗЕМНІ ПАРТНЕРИ ГОТОВІ НАДАТИ ДОПОМОГУ

25 березня в Балаклію, де сталася пожежа на території військового складу, прибули військові аташе Посольства США в Україні. Заступник Міністра оборони України генерал-лейтенант Ігор Павловський ознайомив групу іноземних представників із заходами з ліквідації наслідків пожежі.

Старший групи іноземних представників Поул Шмітт повідомив, що завданням групи було ознайомитися з поточною ситуацією на арсеналі, щоб визначити обсяги й характер майбутньої допомоги від країн-партнерів. Він відзначив високий професіоналізм українських військових і представників інших профільних структур в організації та проведенні заходів із ліквідації наслідків пожежі.

Поул Шмітт зауважив, що на сьогодні може йтися про те, що іноземні фахівці навчатимуть та інструктуватимуть українських військових із питань ліквідації наслідків надзвичайних подій, а також може йтися про надання технічної допомоги, зокрема, металошукачами, костюмами й новітнім спорядженням для саперів.

«ПРОМКА»: ВОЮЄ МОЛОДЬ, І ТАК, ЩО ЗА ПІВРОКУ «ВІДМІНУСУВАЛА» МАЙЖЕ РОТУ ОКУПАНТІВ

ТУТ, ПІД АВДІЇВКОЮ, УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ПРОДОВЖУЮТЬ ДЕМОНСТРУВАТИ ПРИКЛАДИ НАДЗВИЧАЙНОЇ МУЖНОСТІ ТА ВІРНОСТІ СВОЇЙ КРАЇНІ

У «Малого», двадцятирічного кулеметника, і не набагато старшого за нього гранатометника «Чечена» після чергового відбиття ворожої атаки ледь помітно тремтять руки. Усю ніч російські окупанти непокоїли українців обстрілами, а коли ті вдалися до вогню у відповідь, попросили «режиму тиші». Проте кожні десять-п'ятнадцять хвилин продовжують нахабно обстрілювати наші укріплення на «промці» з кулеметів, мінометів і гранатометів. На додаток, менше як за сто метрів «Малий» спостерігає переміщення супротивника з ношами саме туди, звідки по його взводу ведуть вогонь. Запит на «відповідь» не погоджують: старший на ВОПі — сержант із позивним «Хан» забороняє бити по ворогу, оскільки «режим тиші».

Сержант із позивним «Хан»

«Хан» — у батальйоні визнаний авторитет, його слово — закон. Сержант воює на Донбасі з перших днів. Штурмувати його ВОП укотре стає для бойовиків марною справою. Минулої ночі в ефірі було добре чутно, як російські окупанти істерично вимагали у своїх командирів дозволу на відхід: українці задарма не витрачають боєприпаси. Кожен їхній гранатометний постріл, кулеметна або автоматна черга лягає в ціль.

Увечері ми на позиції, де старшим зараз гранатометник Сергій із позивним «Халк». Дії взводу на ніч заздалегідь чітко спланували «Хан» та його заступник сержант Сергій «Арчі» — для кожної зміни бійців. Протягом дня хлопці не марнували часу: під час обстрілів вони здійснювали активну розвідку давніх і нових цілей на позиціях противника.

«Халк» дочекався чергової хвилі ворожого обстрілу й запитав у командира дозволу на вогонь у відповідь. Отримавши «плюс», під прикриттям побратимів він робить кілька пострілів із РПГ-7. Хлопці із сусідніх секторів оборони взводу перекривають ворогам шляхи відступу в усіх можливих напрямках, а на довершення закидають їхні укріплення ручними гранатами. До позицій супротивника менше ніж півсотні метрів, а у взводі є бійці, які легко влучають «ефкою» у вибраний окоп за вісімдесят кроків.

Ми слухаємо панічні перемовини російських окупантів по радіо: «Ласточка-один, я — Ласточка-два… Этот сумасшедший «укроп» с гранатомётом не даёт нам поднять головы. У меня блиндаж горит, проводной связи нет!.. Сделайте хоть что-нибудь!..»

«Халк» у темряві задоволено посміхається:

— Ці «ластівки» мене добряче знають! Тільки із цих позицій я в них «задвохсотив» п'ятьох, майте на увазі, це підтверджено офіційно, запитайте в штабі.

Із 25 років свого життя хлопець воює три. Його син народився на початку нинішньої війни. Сергій бачив своє дитя лише кілька разів, коли був у короткотермінових відпустках.

Тут, в Авдіївській промзоні, він утратив кількох своїх побратимів. А з початку року «Халк» витяг на собі з поля бою шістьох поранених товаришів.

41-річний стрілець із позивним «Сем» завдячує йому життям. Поміж розривів Сергій дотягнув старшого товариша до укриття й надав тому медичну допомогу. Лікарі прифронтового шпиталю згодом сказали «Семові», що він залишився живим тільки завдяки рішучості товариша. Нині «Сем» повернувся в підрозділ, і відтепер «Халка» інакше, як братом, не називає.

…Пізно вночі у взводному укритті для відпочинку — пожвавлення. До виходу в окопи готується чергова бойова зміна. «Хан» уточнює своєму заступникові «Арчі» їхнє завдання. Половину цих хлопців я до того вже бачив на позиціях, вік переважної більшості з них не перевищує 25 років. Зазвичай раніше у фронтових підрозділах можна було побачити бійців набагато старших. Але нині з деяким подивом відзначаю: воюють зовсім юні.

Так виглядає сьогодні один з об´єктів промзони

ДО ПОЗИЦІЙ СУПРОТИВНИКА МЕНШЕ НІЖ ПІВСОТНІ МЕТРІВ, А У НАШОМУ ВЗВОДІ Є БІЙЦІ, ЯКІ ЛЕГКО ВЛУЧАЮТЬ «ЕФКОЮ» У ВИБРАНИЙ ОКОП ЗА ВІСІМДЕСЯТ КРОКІВ

Кулеметник «Малий»

«Ярік» та «Арчі»

Гранатометник «Чечен»

Гранатометник «Халк»

Стрілець «Сем»

«Хан» помічає моє здивування й уточнює «для повної ясності»:

— Старших за тридцять у мене лише кілька чоловік. П'ятеро молодих пацанів пішли до нас на контракт одразу після строкової. Як вони воюють, бачили самі. За півроку, як свідчать дані розвідки, вони тут «відмінусували» майже роту російських окупантів. Після лютневих боїв, коли нас перемелювали «Градами» й танками, їм уже боятися нічого. У взводі було поранено більше як десятеро чоловік, багато бійців зазнали контузії. Та водночас вони здобули безцінний бойовий досвід. А разом з їхньою мотивацією це серйозна зброя…

Віктор ШЕВЧЕНКО

Наслідки обстрілів російськими окупантами житлових районів Авдіївки

ПРОТИВНИК ДОБРЕ ЗНАЄ, ЩО ЙОГО «ГРАДИ» Б'ЮТЬ ПО МИРНИХ МЕШКАНЦЯХ АВДІЇВКИ

СМЕРТОНОСНІ «ПОДАРУНКИ» НЕЗАКОННИХ ЗБРОЙНИХ ФОРМУВАНЬ ОРДЛО РЕГУЛЯРНО РУЙНУЮТЬ БУДИНКИ СТАРОЇ АВДІЇВКИ

Незважаючи на ворожі обстріли, всі наявні сили цього прифронтового міста задіяні в роботах із відновлення зруйнованої інфраструктури, аби забезпечити населення світлом та водою.

Від ворожих «Градів» дістали руйнувань 20 будинків, а по вулиці Бєлінського, 13 від прямого влучання майже вщент розтрощено помешкання, в якому проживала сім'я з неповнолітньою дитиною.

— Вийшли на ринок по продукти, аж тут телефонують, кажуть, що трапилася біда. Ми одразу прибігли додому, а тут таке... — розводячи руками, говорить господар пошкодженої оселі.

За останні дні під обстріли російсько-окупаційних військ неодноразово потрапляла й вулиця Леваневського, що також у районі старої Авдіївки. 120-міліметрова міна пробила дах та стіну будинку 81-річної Таміли Іванівни. Господарка помешкання в цей час знаходилась у сусідньому будинку. 2014 року вона вже потрапила під обстріл, після чого здоров'я жінки значно погіршилося.

Такі історії не поодинокі — майже кожен третій будинок тут зазнав руйнувань від «русского мира», який щодня демонструє своє «бажання» врегулювати конфлікт черговим обстрілом. І це при тому, що тут немає жодної позиції українських військовослужбовців.

Наступного дня на цій же вулиці отримав поранення на власному подвір'ї 62-літній чоловік. Куля, що прилетіла з боку тимчасово окупованої території, влучила йому в плече. Чоловіка оперативно було доставлено до місцевої лікарні, де йому надали необхідну медичну допомогу.

Під час наступного обстрілу 30-міліметрові боєприпаси залетіли до житлового будинку по вулиці Колосова. На щастя, тут ніхто не проживав — його господарі, пенсіонерка і її паралізований чоловік, були змушені тимчасово переїхати в більш безпечне помешкання. Жінка говорить, що в їхній будинок снаряди влучають уже вчетверте. Зараз дім стоїть без вікон, з пробитим дахом та посіченими стінами.

Усі подібні терористичні акти з боку ворога фіксують представники Спільного центру контролю та координації (СЦКК) за режимом припинення вогню. У свою чергу слідчі Авдіївського відділення поліції по цих фактах відкривають кримінальні справи. Рано чи пізно російським окупантам доведеться відповідати за ці злочини.

Більшість жителів Авдіївки, залишившись у рідному місті, намагаються налагоджувати своє життя. Під час останнього загострення конфлікту, коли були перебиті лінії електромережі й припинилося водопостачання, а місто знаходилося на межі гуманітарної трагедії, тільки завдяки консолідації зусиль вдалося подолати один із найважчих періодів для Авдіївки за декілька останніх років.

— Сьогодні наші співробітники доставляють питну воду, свічки та речі першої необхідності людям, у яких обмежена рухова активність. У ті дні було створено єдиний центр управлінських рішень, тому зараз, якщо не дай Бог, подібна ситуація повториться, ми готові діяти ще швидше та ефективніше, забезпечувати наших жителів усім необхідним, — говорить начальник управління соціального захисту військово-цивільної адміністрації Авдіївки Світлана Рубцова.

ВІД ВОРОЖИХ «ГРАДІВ» ДІСТАЛИ РУЙНУВАНЬ 20 БУДИНКІВ, А ПО ВУЛИЦІ БЄЛІНСЬКОГО, 13, ВІД ПРЯМОГО ВЛУЧАННЯ МАЙЖЕ ВЩЕНТ РОЗТРОЩЕНО ПОМЕШКАННЯ, В ЯКОМУ ПРОЖИВАЛА СІМ'Я З МАЛЕНЬКОЮ ДИТИНОЮ

Авдіївська криза дала поштовх для прийняття низки важливих рішень щодо розвитку інфраструктури. Зокрема мова йде про будівництво нової лінії електромереж. Загальна протяжність лінії, яку мають зводити практично з нуля, складатиме більше десяти кілометрів. Планується, що роботи завершаться до 20 травня, і електропостачання прифронтового міста більше не залежатиме від «влучності» артилеристів противника.

У місті також стабілізувалася ситуація з водопостачанням, хоча й досі існує загроза знеструмлення донецької фільтрувальної станції (ДФС). Утім, проблема не лише в цьому. За словами представників міського водоканалу, щодня фіксуються втрати до 500 кубометрів води на годину. Причину визначити важко, бо на водоканалі нема можливості оглянути деякі ділянки магістрального водопроводу від фільтрувальної станції у напрямку Авдіївки. Представники Спільного центру контролю та координації за режимом припинення вогню неодноразово надсилали запити щодо допуску ремонтних бригад, однак російські окупанти завжди відмовляють.

Як пояснили у СЦКК, небажання збройних формувань ОРДЛО забезпечити допуск ремонтників лежить у військовій площині. Справа в тому, що ДФС знаходиться біля траси неподалік Ясинуватської розв'язки, і район можливого пошкодження водопроводу може знаходитися на місці позицій російських окупантів. І якщо знайти альтернативне рішення розв'язання проблеми з електропостачанням іще можна, то питання ремонту водогону з ДФС поки що залишається відкритим.

Олександр ЗАВТОНОВ,
Вадим МИСНИК

ЯКЕ ВОНО — ЖИТТЯ В ЗОЛОТОМУ?

Район міста Золоте є однією з трьох ділянок, звідки було домовлено відвести війська та озброєння обох сторін на визначену відстань. Однак противник не припиняє скоювати диверсії на лінії розмежування або в сірій зоні.

На невеличкому хутірці біля Золотого проживає всього п'ятеро осіб. Цим людям або немає куди їхати, або ж вони не хочуть покидати свою маленьку батьківщину. Решта жителів через часті обстріли не живе тут давно.

Анатолій Іванович — колишній «афганець», мешкає на сусідньому благенькому обійсті. Пропрацював на шахті 47 років. Вирішив поговорити зі мною про найцікавіше для нього — політику:

— Російського телебачення взагалі не дивлюся, хоча є супутникова антена. На обстріли вже не звертаю уваги. Погано те, що війна йде, а поруч немає багатьох близьких мені людей. Жінку й сина вже поховав. Тому виїжджати не хочу. Як же я без них? Тільки сестра залишилася. За кілька хат звідси живе.

Час від часу ворог дає про себе знати. Ще на початку місяця тут було підірвано легкову машину, у якій їхали двоє бійців. Один із них Володимир Пірус загинув. А другому бійцю пощастило: вибухом відкинуло від машини, що й врятувало йому життя. Щоправда, добряче контузило.

— Імовірно, у противника відбулась ротація, і бойовики вивчають нас, придивляються до території, спостерігають за нашими діями, щось планують. Але ми не сидимо на місці, а укріплюємося та облаштовуємо нові вогневі точки, — розповідає командир механізованого взводу старший сержант Василь Дацко.

Нещодавно диверсійно-розвідувальна група російсько-окупаційних військ частково підірвала міст, який сполучає Золоте-4 й Золоте-5 — поміж шахтою «Батьківщина» та хутором Вільний.

— ДРГ противника пройшла повз річку, заклала вибуховий пристрій. За Мінськими домовленостями, цю територію контролює українська сторона. А фактично це сіра зона, — коментує ситуацію прес-офіцер 24-ї бригади Володимир Фітьо.

Наразі автомобільне сполучення тут обмежене. Після часткового відновлення мосту по ньому можна пересуватися пішоходам і легковому транспорту, а от вантажівка не проїде.

На спостережному посту підрозділу — миргородські та вінницькі авіатори, прикомандировані до «залізної бригади».

— Вони заступили на посади рядового складу в усі механізовані роти — гранатометниками, кулеметниками, стрільцями, — каже Василь Дацко.

...Будинки, які залишили мешканці, потроху втрачають свій затишний вигляд. Інколи на хутір навідуються його колишні жителі. Вони оглядають помешкання, у яких проживали, і знову залишають домівку, щоразу сподіваючись, що наступного разу повернуться остаточно.

Ярослава ЗОРІНА

ОФІЦЕР «УЗЯВ НА СЕБЕ» 19 ВЕЛИКИХ ОСКОЛКІВ І З ДЕСЯТОК ДРІБНИХ

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНОМ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО III СТУПЕНЯ АНДРІЙ ВЕРХОГЛЯД ДІЗНАВСЯ ВІД СВОГО ЛІКАРЯ

«Щойно наші бійці зайшли на позицію «Алмаз», як запрацював ворожий міномет. Він ударив лише тричі. Перша ж ворожа міна забрала життя трьох хлопців — капітана Андрія Кизила, молодшого сержанта Володимира Бальченка та солдата Дмитра Аверченка», — пригадує події 29 січня цього року лейтенант Андрій Верхогляд, тоді командир взводу, що тримав оборону в районі Авдіївської промзони

Йому лише 21 рік, а він уже командир роти. Дід, батько й брат Андрія військові, цим і пояснюється вибір хлопця. Рік тому він закінчив навчання в Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. У перші ж дні після отримання офіцерського звання потрапив до району бойових дій. Чи це реально? Коли йде війна — так. Тому й поїхав до 72-ї бригади, підрозділи якої билися на Маріупольському напрямку.

— Щоб отримати справжній досвід, я вирішив поступово пройти всіма сходинками військової кар'єри — так, як це й має бути в житті бойового офіцера. Ми з товаришем приїхали до штабу бригади, відрекомендувалися. Все як завжди, з тією лише різницею, що цього ж дня ми виїхали до Волновахи, де на нас уже чекали. А там, після того як нам видали бронежилети й шоломи, — відразу на передову, — пригадує Андрій.

Через півроку офіцера було поранено, тож йому довелося на два місяці залишити підрозділ.

— Граната з СПГ розірвалась за кілька метрів. Я «взяв на себе» 19 великих осколків і з десяток дрібних. Протягом місяця з мене їх витягали військові хірурги. Не зачепило лише ліву руку й ногу. Майже всі осколки дістали, окрім чотирьох, які тепер мої назавжди, — жартує хлопець.

Уже наприкінці січня підрозділ лейтенанта Верхогляда відбивав атаку диверсійно-розвідувальної групи противника неподалік Авдіївки. Тоді по наших бійцях гатила ворожа артилерія. Аби вийти з-під обстрілу та убезпечити бійців, було прийнято рішення просунутися на позицію «Алмаз», де колись знаходився ворожий опорний пункт.

— Вихід з-під обстрілу очолив капітан Андрій Кизило. Спочатку просувалися посадкою, потім окопами покинутого противником ВОПа, від якого йшла майже суцільна траншея до «Алмазу». Щоправда, по центру вона обривалася, тому метрів 100 треба було йти відкритою місцевістю. Ризиковано, але це краще, ніж нарватися в посадці на ворожу розтяжку, — каже Андрій Верхогляд.

Ближче до «Алмазу» бійці розділилися на кілька груп, кожна з яких зосередилася на своєму напрямку. Ще одна група закріпилася в траншеї.

— Пам'ятаю, що перші бліндажі оглянули дуже швидко — там нікого не було. Останній служив ворогу складом для боєприпасів, і в цей час у ньому почав детонувати боєкомплект, — пригадує Андрій. — Ми спочатку навіть подумали, що противник знову розпочав штурм. Саме на цій позиції знаходився ворожий секрет, що складався з кількох осіб. Але вони швиденько повтікали, коли зрозуміли що до чого. По радіо я вийшов на Кизила й доповів, що ВОП під нашим контролем. Капітан у той час керував іншою групою, що знаходилася неподалік. Поки він підходив до нашої позиції, ми надавали першу допомогу пораненим.

ТАМ БУЛА ЖАХЛИВА М'ЯСОРУБКА. ЗАГИБЛИХ МИ ЗМОГЛИ ВИТЯГНУТИ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ ТРИ ГОДИНИ

Надійшло повідомлення, що ворог готується до штурму. Верхогляд наказав залишатися на місці, закріпитися й допомагати іншій групі відбивати атаку російських окупантів.

— Тим часом Вова Бальченко знайшов довжелезного дрючка й підняв над ВОПом прапор України — якраз навпроти дорожньої розв'язки. Каже: «Нехай дивляться». Щойно ми зайшли на «Алмаз», як запрацював ворожий міномет. Він ударив лише тричі. Перша ж ворожа міна забрала життя трьох хлопців. На пагорбі стояв Андрій Кизило, в траншеї — Вова Бальченко, праворуч від нього — Діма Аверченко. Міна лягла якраз між ними. Друга прилетіла в посадку. Третя — взагалі невідомо куди. І тільки перша лягла туди, куди не треба було…

Розпочався ворожий штурм. Противник наближався траншеями з боку розв'язки. Вогонь був настільки щільним, що ми не могли навіть забрати загиблих.

— Російські окупанти підходили до нас, обстрілювали, ми їм відповідали з усього наявного під руками арсеналу, і вони відходили. Так повторювалося раз за разом. Там була жахлива м'ясорубка. Загиблих ми змогли витягнути лише через три години. І це все — під шаленим обстрілом, — говорить Андрій. — Пізніше розпочали евакуацію хлопців з контузіями, травмами та обмороженнями. Під вечір інтенсивність штурмів значно зменшилася — ворог нарешті зрозумів, що втратив багато людей.

Андрій Верхогляд

Натомість наших бійців почали дуже точно обстрілювати 152-міліметровим калібром. Судячи з усього — з території дитячого будинку в центрі Ясинуватої. Траншеї на очах рівнялися із землею. А згодом до важкої артилерії долучилися й міномети.

— Уночі не спали, адже ймовірність чергового штурму противником була досить високою, — продовжує Андрій. — У цілковитій темряві було добре видно, як запалахкотіло в небі. Виявилося, що ворог ударив із «Градів». Перший пакет ліг прямо туди, звідки ми очікували на штурм, другий і третій залпи прилетіли вже до нас. А на ранок знову прокинулася САУшка з дитбудинку, по якому вогню в відповідь, звичайно, не буде. Коли в неї закінчувався боєкомплект, на її місце приїжджала інша. І так безперервно протягом кількох годин.

Уранці наших хлопців почали міняти. Бійців виводили групами по кілька осіб: троє виходять — троє заходять. Андрій Верхогляд залишив позицію аж увечері 30 січня. Відіспався — і знову назад. Так довелося «чергувати» майже тиждень. Лише після цього на позицію зайшов інший підрозділ бригади.

Про нагородження орденом Богдана Хмельницького III ступеня Андрій Верхогляд дізнався від свого лікаря, який привітав молодого командира з нагородою. Втім, героєм хлопець себе не вважає. Він переконаний, що такої нагороди достойний будь-хто з офіцерів бригади.

Ярослава ЗОРІНА

Є ТАКА ПРОФЕСІЯ — ЧЕКАТИ НА ЗЕМЛІ…

В УМОВАХ НЕДОСТАТНЬОГО ФІНАНСУВАННЯ У 2014 РОЦІ МОБІЛІЗОВАНІ АВІАЦІЙНІ ТЕХНІКИ БЕЗ ДОПОМОГИ ЗАВОДСЬКИХ ФАХІВЦІВ ВІДНОВИЛИ БОМБАРДУВАЛЬНИК, ЯКИЙ ДОСІ В БОЙОВОМУ СТРОЮ

Капітан Віталій Калініченко (праворуч)

Роботу й життя авіаційних механіків яскраво показано в культовій радянській кінострічці Леоніда Бикова «В бій ідуть самі «старики», у якій головну роль зіграв сам актор, режисер і сценарист. А механік Макарич у фільмі — це і є прообраз сучасного техніка літака, котрий опікується своєю крилатою машиною, немов дитям, проводжає льотчика в небо, а потім чекає на його повернення.

Коли на зміну гвинтовим літакам прийшли турбогвинтові й реактивні, обслуговувати літальні апарати стало ще складніше, тому одним літаком опікуються двоє фахівців: технік та його помічник — механік.

У бригаді тактичної авіації на Хмельниччині наприкінці 2016 року традиційно визначали найкращих: льотчиків, штурманів, інженерно-авіаційний склад, словом, усіх, хто гарно попрацював. У частині не могли не відзначити роботу 46-річного мобілізованого офіцера — старшого авіаційного техніка літака Су-24М капітана Віталія Калініченка, про якого йтиметься далі. У березні 2014-го таких пенсіонерів-патріотів прийшло в рідну частину кілька десятків. Лише в ескадрилью Віталія призвалися із запасу семеро авіаційних техніків.

До АТО капітан Калініченко мав 22 роки вислуги. Тепер він сміливо може приплюсувати ще три, адже повернувся у військо з першою хвилею мобілізації. І відразу прийняв один із найважчих літаків, який потребував ремонту. Протягом весни-літа разом із колегами він при частині відновлював бомбардувальник, а восени його відрядили на один з авіаційно-ремонтних заводів приймати нову машину, яка пройшла капітальний ремонт. Відтоді цей борт здійснив більше як 200 польотів, провівши в небі понад 120 годин. Як і завжди, літак, яким опікується технік Калініченко, готовий до виконання всіх льотних заходів: бомбометань, польотів у складних метеоумовах, спеціальних завдань — таких, як імітація посадки на автотрасу. На цій машині літають комбриг та інші досвідчені пілоти бригади, на ній «вивозили» молодь: майже всі молоді льотчики частини «виростали» на цьому літаку й отримували путівку в небо.

Робота авіаційного техніка нелегка й відповідальна. Адже літак не прощає найменших помилок ані пілотові, ані техніку.

До речі, щодо відмов. Для будь-якого авіатора це слово є неприємним, адже відмова літального апарата чи бодай якогось його агрегата загрожує аварією. На щастя, за більше як два десятиліття, що Віталій Калініченко обслуговує літаки, жодної серйозної відмови не було. А це, безумовно, свідчить про високий професіоналізм авіаційного техніка.

— Капітан Калініченко — професіонал високого ґатунку, — підтверджує заступник командира бригади з інженерно-авіаційної служби підполковник Валерій Гаврилюк. — Це, як кажуть, старий мудрий воїн, який усе зробить так, як треба.

Олексій ТРИГУБ

БАТЬКО МІНОМЕТНИК-КУРСАНТ...

ОЛЕКСАНДРУ КАРАСЮ 48 РОКІВ. ЗА ЙОГО ПЛЕЧИМА ПІСКИ, ДОНЕЦЬКЕ ЛЕТОВИЩЕ, ШАХТА БУТІВКА, СВІТЛОДАРСЬКА ДУГА...

Вечір на Світлодарській дузі. Заваривши каву, Олександр із позивним «Подолянин» готується до чергування. Дзеленькає старенький ТА-57. Чоловік бере слухавку:

— На зв'язку.

Монотонний голос повідомляє:

— Розвідка. До вас ідуть гості: ДРГ, чоловіків зо двадцять.

— Прийняв!

«Подолянин» піднімає хлопців, інструктує і відправляє на точки, «кавування» доведеться відкласти. Знову дзеленчить «тапік», на зв'язку командир:

— При виявленні групи відкривати вогонь на ураження.

Хвилин за двадцять починається... Ворожа артилерія «поливає» українські позиції з крупного калібру. «Мовчимо! Завдання виманити на себе!» Оп, є! Зафіксовано появу незваних гостей. Ворог ще трохи терпить і запускає двох диверсантів у розвідку, які виринають за 150 метрів від нашого снайпера. Постріл! Мінус один. Ще постріл! Мінус два. Російські окупанти хаотично відповідають. Прилітає пара СПГ.

— Криво! — спокійно коментує «Подолянин». — Ну що, покажемо клас? На точку! Ціль! Роботу закінчили! Оце я розумію — чітко і злагоджено! Тепер можна і кави попити. Тільки вже холодної...

Подібних історій в арсеналі молодшого сержанта Олександра Карася надзвичайно багато. Сьогодні чоловік — курсант. Навчається на офіцерських курсах у львівській Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Втім, «Подолянин» — дуже незвичайний курсант. Йому 48. За плечима — Піски, Донецьке летовище, шахта Бутівка, Світлодарська дуга... Командування першою штурмовою ротою ДУК «Правий сектор» і посада начальника штабу батальйону ДУК. Улітку 2016 року Олександр Карась, разом із десятками хлопців, які пішли за своїм незмінним командиром, підписав контракт зі Збройними Силами. Так молодший сержант Карась став командиром мінометної батареї однієї з механізованих бригад. Відтоді він ще ніколи так надовго не залишав передову, навіть поранення в руку й відірваний палець не переконали його лягти у шпиталь, тож вкрай інтенсивне навчання сприймає як перепочинок.

— Підйом о 6-й ранку, зарядка, сніданок і заняття цілий день з перервою на обід. Перед сніданком виходимо з казарми і повертаємось вже після вечері, — ділиться Олександр. — Навчання йде по наростаючій. Теорія, розгортання батарей, робота з артилерійською бусоллю, Д-30 і МТ-12, вивірка прицільних пристроїв, метео... Увечері ледь ноги тягнеш, але відчуваєш задоволення і розумієш, що це — твоє. І хоч я їхав на навчання як у спортивно-оздоровчий профілакторій, розумію, що перейняв дуже багато корисного і потрібного. В принципі, я ніколи не відмовлявся від можливості отримати додаткові знання. До того ж я серйозно налаштований продовжувати службу. Тепер я з армією до кінця!

«Подолянин» пояснює своє бажання вчитись просто. Каже, що у кожному процесі має бути прогрес. Стосується це просте правило і його рішення «легалізуватись». Незвичні до бюрократії представники «Правого сектору» без зайвого галасу і гучних закликів вступили до лав Збройних Сил.

НАВІТЬ ПОРАНЕННЯ В РУКУ Й ВІДІРВАНИЙ ПАЛЕЦЬ НЕ ПЕРЕКОНАЛИ «ПОДОЛЯНИНА» ЛЯГТИ У ШПИТАЛЬ

— Це дало можливість створити бойовий підрозділ із вмотивованих бійців, родини яких тепер будуть соціально захищені, та й зарплата «капає». Тепер хлопці можуть вступати до військових вишів і ставати офіцерами. Всі вони вже пройшли бойове хрещення, всі працювали під вогнем ворожих батарей. Вони — не «заробітчани», а воюють за Україну.

Олександр не любить розповідати про фронтові «пригоди». Лиш в уривках розмови, поміж слів вдається «вирвати» чимало неймовірних речей. До прикладу, нещодавно виявив і знищив спостережний пристрій противника, хитро закріплений на знищеному БТРі. А перед від'їздом на навчання кілька сантиметрів врятували чоловіку життя.

— Стояли з командиром на опорнику, на одній з передових позицій, перевіряли, як укріпились хлопці. Почався обстріл, противник гатив з ДШК. Ми стали за укріпленням із мішків з піском. Відстань між нами була сантиметрів 10–15, не більше. А ворог тим часом насипав все сильніше. І тут одна з куль пробиває два мішки з піском, що прикривали нас попереду, вдаряється об металевий бруствер у нас за спиною і падає під ноги. Піднімаю — ще гаряча! Вона прошмигнула просто між нами — у той проміжок. Якихось кілька сантиметрів вліво чи вправо, і хтось із нас точно зловив би її. Ми ще довго обговорювали цей випадок. І як ця куля могла пробити два мішки?..

Олександр Карась

За останні три роки у «Подоляна» з'явилось чимало других днів народження, та як би не було важко й небезпечно, чоловік говорить про свою справу з гордістю.

— Взагалі у «мінометки» на передку є два види готовності: «черговий режим» і, власне, «робота». Розрахунки готові по першій команді і вдень, і вночі працювати по заданих цілях. Машини цілодобово на «прогріві». Якщо вороги починають смикатись у бік наших позицій, за дві-три хвилини отримують по зубах.

А ще «Подолянин» пишається єдиним сином, який служить у тій самій бригаді розвідником, і дружиною — відомою волонтеркою з позивним «Подоляночка»...

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

...А СИН РОЗВІДНИК

Андрій Чудновець

— Чому від призову ухиляєтесь? — відпочинок бійця-розвідника перериває несподіваний дзвінок.

— О такої! Я ж ще три роки тому пішов на фронт!

— Та ми ж не проти. А довідка про службу де? Потрібно терміново передати!

І от хоробрий воїн, який у своїх 24 роки пройшов бої в Пісках, Старогнатівці, на шахті Бутівка, у Світлодарську, виходить із бліндажа, вдихає пилюку, бо щойно закінчився обстріл, і ламає голову: «Як же ту кляту довідку передати?» За мить знов щось гупне, та хлопець навіть не здригнеться, бо «хіба ж це гупнуло, от під Донецьком, у чотирнадцятому...»

Андрій Чудновець — син «Подолянина». Разом вони потрапили до лав «Правого сектору», а потім і до Збройних Сил. Андрій служить у розвідці, зокрема займається специфічним напрямом її роботи — безпілотниками. Хлопець може годинами розповідати про те, що дрони — must have сучасної армії.

— На практиці усе виглядає практично так само красиво, як і в теорії, — пояснює Андрій. — І хоч поки що в нашому арсеналі лише простенький квадрокоптер, конкретні результати від його застосування бачимо регулярно. Це і вивчення намірів ворога, і ефективніше знищення техніки ворога. На жаль, у дечому аеророзвідка продовжує нагадувати гурток авіамоделювання, та ситуація серйозно зрушилась. Ось-ось нам обіцяють державні БПЛА.

Хоч хлопець служить не під керівництвом батька, той нерідко рятував його від загибелі.

— Ну, наприклад, у Пісках він мене викликав з будівлі на розмову, а за декілька хвилин почався мінометний обстріл і міна прилетіла якраз у ту кімнату, де я проживав. Подібний випадок був і в Старогнатівці, коли наш взвод втратив чотирьох бійців. Останні три роки взагалі нагадують якийсь концентрат життя, кількість подій за один день цілком можна було б розтягнути на рік...

Паралельно зі службою на передовій, хлопець вчиться на юриста. Та з кожним днем на фронті він все більше переконується у своєму бажанні стати не цивільним юристом, а офіцером-розвідником. Тож з наступного року Андрій планує вступати до військового вишу.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«Фікс» за своєю звичною роботою на одній з позицій

«ОДНОГО РАЗУ ВОРОЖІ СНАЙПЕРИ ДЛЯ МАНЕКЕНА ВИКОРИСТАЛИ... ПОРТРЕТ КОБЗОНА!»

ЗАЗВИЧАЙ СНАЙПЕРИ — ЛЮДИ НЕПУБЛІЧНІ, НАДТО СПЕЦИФІЧНА ЇХНЯ ПРОФЕСІЯ. АЛЕ НА СУВОРИХ УМОВАХ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ КОМАНДИР ВЗВОДУ СНАЙПЕРІВ «ФІКС» РОЗКРИВ ДЕЯКІ ДЕТАЛІ СВОЄЇ СЛУЖБИ

— Скільки ворогів ти вбив?
— Я не вбиваю, я знищую цілі…

На даху однієї з будівель, де обладнано його позиції, «Фікс» чаклує над своєю потужною гвинтівкою. Він бере в руки патрон, старанно протирає його, потім неквапливо заряджає зброю та завмирає біля прицілу. В абсолютній тиші я чую лише своє дихання. Постріл. «Фікс» іще раз дивиться в приціл, а потім лізе в кишеню по цигарку. По його очах бачу: постріл вдалий.

Війна для «Фікса», командира взводу снайперів, почалася 2014 року під Слов'янськом. Далі було Рубіжне, Сєвєродонецьк, Лисичанськ… І ось тепер — Маріупольський напрямок, де «Фікс» уже більше як півроку. Зазвичай снайпери — люди непублічні, надто специфічна їхня робота. Але, на моє прохання, він таки погодився дещо розповісти про себе:

— До війни я займався пауер-ліфтингом, вижимав 210 кілограмів. Здається, це було так давно… А тепер стріляю. Скільки знищив, не записую, і хлопці мої також. Ця традиція залишилася там, у Другій світовій.

Тут робота для моїх снайперів є завжди, особливо, коли та сторона поводить себе нечемно й порушує Мінські домовленості. Кілька днів тому ми спалили їм машину. Розвідники дали інформацію: ця автівка регулярно щось привозить на ворожі позиції. А що потрібно на «передку»? Боєкомплект, продукти. І тут картина олією: темрява, сунеться їхній «Жигуль» із фарами. А в мого бійця в магазині — бронебійно-запалювальні… Два постріли — і згоріла їхня машина, добряче так палала…

Мої хлопці можуть і мінною справою зайнятися, і вогонь корегувати. Класний снайпер має не лише стріляти. Це також хороший розвідник, сапер, корегувальник. Як на мене, у сучасних війнах снайпер має бути багатофункціональним. Іноді виходиш на вилазку й думаєш, чого б не поставити на стежку подарунок російським найманцям? А потім, коли ті не зможуть тихо підкрастися до нас, наші хлопці подумають: молодець той, хто це зробив.

Ви ж розумієте, я не можу всі секрети нашої роботи розповісти. Їх чимало, але головне, як мені здається, не діяти невиважено. Снайпер має бути спостережливим, холоднокровним. І в потрібний момент натиснути на спусковий гачок. А ще потрібна фантазія. Знищувати невдах, які безглуздо підставляються під твій постріл, навіть шкода. Інша річ, коли противник знає про твою присутність, намагається тебе вистежити, переграти. Ось тут переможцем вийде той, хто фантазуватиме, змусить противника вийти з його лігва. Це може тривати довго: хвилини, години й навіть дні. Тоді ти щодня вдаєшся до різних прийомів, аби досягти єдиного — цілі в перехресті прицілу на кілька секунд.

ПЕРЕМОЖЦЕМ ВИЙДЕ ТОЙ, ХТО ФАНТАЗУВАТИМЕ, ЗМУСИТЬ ПРОТИВНИКА ВИЙТИ З ЙОГО ЛІГВА. ЦЕ МОЖЕ ТРИВАТИ ДОВГО: ХВИЛИНИ, ГОДИНИ Й НАВІТЬ ДНІ

Із тими снайперами, які працюють навпроти нас регулярно, ми вже заочно знайомі, нам відомі їхні повадки, прийоми. Та по-справжньому цікаво, коли з'являється хтось новий, із нестандартними рішеннями. Тоді в тебе виникає азарт мисливця.

Противника недооцінювати небезпечно. З того боку трапляються й такі, котрі можуть добре воювати чи вправно користуватися зброєю. Якось я почепив поблизу однієї з наших позицій кілька CD-дисків. На сонці вони дають відблиски для відволікання. А якийсь управний кулеметник із того боку протягом півгодини їх розколошматив. Уявляєте, що таке на відстані влучити в ціль діаметром 12 сантиметрів із кулемета? Хоча що таке ПКМ? Це практично та сама снайперська гвинтівка, принаймні ствол у них однаковий. Якщо причепити на кулемет гарну оптику, можна робити чудеса.

Водночас із того боку є відверті самогубці. Таких спостерігати в приціл доводилося чимало. Якось п'яний «шахтар» кричав якісь непристойності на нашу адресу. Довелося відучити його від таких манер. А ще одного разу працювала проти нас антиснайперська група. Прийоми цих двох у «кікіморах» були нехитрі: носили манекена. Проте він здався мені якимось дивним. Через приціл я порахував приблизні розміри його «обличчя»: якби це була людина, то її зріст становив би метрів зо три! Та найцікавіше було не це. Для манекена вони використали… портрет Кобзона! Згодом ці двоє зрозуміли, що за ними спостерігають, показали в наш бік непристойний жест. А я ж такого не люблю. Відстань була пристойна: зробити постріл із гвинтівки було складно. Тому, щоб діяти напевно, я покликав свого АГСника, показав йому, куди треба «насипати». Поки мій хлопчина готувався, ті двоє взагалі знахабніли: один із них продемонстрував свій оголений зад. Дивний спосіб роботи «на живця». Я так думаю, ті кілька ВОГів, що прилетіли до них після цього, надовго відучать займатися подібними демонстраціями.

Були й у мене помилки. Якось я трохи прорахувався із часом, сонце вже сідало, і, найімовірніше, противник у сутінках помітив спалах мого пострілу. А коли я наступного разу знову вирішив працювати із цієї позиції, мене засікли, прилетів постріл із СПГ. Дивом не зачепило.

От ви питаєте, чи вбивав я людей. Спочатку я також переймався тим, що вистрілив у людину. А потім прийшло розуміння: не ти, то тебе. А загалом я знищую не людину, я знищую ціль.

Скільки нам тут воювати, можуть сказати хіба що в Кремлі. А поки що нам усім треба не втрачати надію та не опускати руки. Треба боротися, «русский мир» — така пухлина, яку можна вилікувати нескоро.

Записав Роман ТУРОВЕЦЬ

ПРИЙМАЙ ВІЙСЬКО, ОФІЦЕРСЬКЕ ПОПОВНЕННЯ!

У ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ВІДБУЛИСЯ ЧЕРГОВІ ВИПУСКИ МОЛОДИХ ОФІЦЕРІВ. ОСЬ УЖЕ КІЛЬКА РОКІВ ПОСПІЛЬ, ІЗ ЧАСУ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ НА ДОНБАСІ, ЦІ ВИПУСКИ Є ДОСТРОКОВИМИ. АДЖЕ МОЛОДІ ОФІЦЕРСЬКІ КАДРИ — НА ВАГУ ЗОЛОТА, ТОЖ НОВОСПЕЧЕНИХ ЛЕЙТЕНАНТІВ ДУЖЕ ЧЕКАЮТЬ У ВІЙСЬКАХ

Зокрема, у Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, видовому військовому виші, своє перше офіцерське звання здобули півтори сотні патріотів, які свідомо вибрали професію захисника Батьківщини.

Привітати їх прибули особисто командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Попко й директор Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України генерал-майор Микола Садовський. Сюди ж завітали представники місцевої влади, командири військових частин, ветерани, батьки й рідні випускників.

Варто зазначити, що напередодні цієї знаменної події випускники вишу взяли участь у низці важливих заходів. У переддень урочистої події нинішні випускники поклали квіти до Меморіалу полеглих вихованців академії. Традиційно в гарнізонному храмі Святих Першоверховних апостолів Петра й Павла відбувся молебень за успішну службу молодих офіцерів.

У день випуску привітати новоспечених лейтенантів прийшли Герої України — випускник академії 2013 року старший лейтенант Василь Божок і командир однієї з легендарних бойових бригад ЗС України полковник Сергій Шаптала.

— Ніколи не здавайтеся, хоч би які випробування вам випали. Не забувайте свою альма-матер і завжди гідно несіть звання випускника Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, — наголосив начальник академії генерал-лейтенант Павло Ткачук.

Семеро випускників академії закінчили навчання на «відмінно» й отримали дипломи з відзнакою та золотою медаллю. Це лейтенанти Олександр Шаптала, Денис Рябокляч, Олег Дученко, Михайло Тригобюк, Назар Гресс, Руслан Шибунька та Анастасія Окаєвич.

Більше як половина випускників Національної академії поповнять лави Сухопутних військ Збройних Сил України. І це зрозуміло, адже академію закінчили спеціалісти бойового застосування та управління діями механізованих і танкових підрозділів, фахівці наземної артилерії, інженерних військ, а також офіцери, що здобули військовий освітній фах спеціалістів виховної та соціально-психологічної роботи.

У Військовій академії (м. Одеса) проводжали на ратну службу понад вісімдесят лейтенантів, які з першим офіцерським званням одержали дипломи магістрів. Випускники факультетів підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, військової розвідки та спеціального призначення, матеріально-технічного забезпечення вже незабаром поповнять свої військові колективи.

Офіцерів привітали з успішним завершенням навчання начальник академії генерал-майор Олег Гуляк, випускник вишу — командир 79-ї окремої десантно-штурмової бригади полковник Валерій Курач, представники місцевих органів влади та ветеранських організацій.

Наприкінці церемонії випуску нові офіцери українського війська попрощалися з бойовим прапором Військової академії та востаннє в складі навчальних підрозділів пройшли урочистим маршем.

Серед цьогорічних випускників Військової академії 20 офіцерів здобули спеціальне звання «Інструктор з повітрянодесантної підготовки», четверо пройшли успішне навчання в Центрі НАТО в Баварії (ФРН), Військовій академії Сан-Сір (Франція), Королівській військовій академії Сухопутних військ Великої Британії.

Начальник Військової академії (м. Одеса) генерал-майор Олег Гуляк наголосив, що, попри дочасний випуск, курсанти освоїли весь необхідний комплекс знань і практичних навиків, необхідних молодому офіцерові. Порівняно з минулими роками сьогоднішні випускники мали посилену практичну підготовку, а також перейняли досвід, набутий українськими воїнами під час АТО на Сході країни.

Тарас ГРЕНЬ,
Володимир ВІВАТ

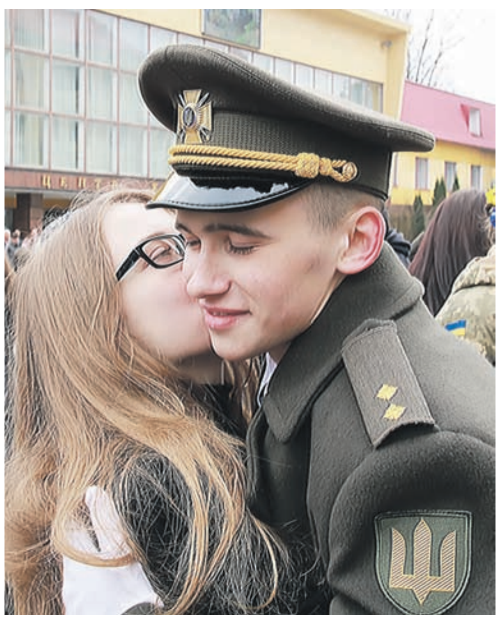
Прощання з бойовим прапором випускників Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного

В урочистому строю — випускники Військової академії (м. Одеса)

СЕРЕД ЦЬОГОРІЧНИХ ВИПУСКНИКІВ ВІЙСЬКОВОЇ АКАДЕМІЇ М. ОДЕСА 20 ОФІЦЕРІВ ОТРИМАЛИ СПЕЦІАЛЬНЕ ЗВАННЯ «ІНСТРУКТОР З ПОВІТРЯНОДЕСАНТНОЇ ПІДГОТОВКИ»

Моменти незабутньої події в Одесі та Львові

«РАНО ЧИ ПІЗНО ЗА ЗРАДУ УКРАЇНІ ДОВЕДЕТЬСЯ ВІДПОВІДАТИ»

Військові правоохоронці ведуть активну боротьбу зі зловживанням владою, ухилянням громадян від військової служби та іншими злочинами «кольору хакі». Про результати цієї роботи розповідає військовий прокурор Центрального регіону України, державний радник юстиції III класу Григорій Рябенко

— Ситуація, яка склалася з початком російської агресії, змусила нас, військових прокурорів, працювати більш напружено, — говорить Григорій Миколайович. — Ми вже протягом кількох років розшукуємо зрадників і дезертирів: насамперед військовослужбовців ЗС України, СБУ, МВС та інших силових відомств, які навесні 2014 року повинні були прибути на материкову частину України для несення подальшої військової служби, але залишилися в окупованому Криму. Робимо все для того, щоб зрадники були затримані й опинилися на лаві підсудних.

— Знаючи, що розпочато кримінальні провадження, ці люди навряд чи ризикнуть перетнути адміністративний кордон між Кримом і материковою Україною…

— Так. Але такі випадки все ж є, і суд виносить вердикт із урахуванням усіх обставин справи. Так, 2016 року було розшукано й затримано на території України колишнього начальника медчастини Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Судак» підполковника А. Не так давно суд виніс йому вирок за державну зраду та дезертирство. Врахувавши, що дії звинуваченого не супроводжувалися використанням зброї проти військовослужбовців Збройних Сил та громадян України, він отримав покарання у вигляді позбавлення волі строком на 8 років без конфіскації майна.

2016 РОКУ БУЛО РОЗШУКАНО Й ЗАТРИМАНО КОЛИШНЬОГО НАЧАЛЬНИКА МЕДЧАСТИНИ ПІДПОЛКОВНИКА А. ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ ТА ДЕЗЕРТИРСТВО ВІН ОТРИМАВ ПОКАРАННЯ У ВИГЛЯДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ СТРОКОМ НА 8 РОКІВ

Із цієї категорії осіб військовослужбовцю М. призначено покарання у вигляді 2 років позбавлення волі зі звільненням від відповідальності строком на один рік на підставі ст. 75 КК України (суд узяв до уваги пом'якшувальні обставини — утримання малолітньої дитини та відсутність спричиненої шкоди).

Військовослужбовець Н. була оштрафована на 250 неоподаткованих мінімумів доходів, оскільки вона добровільно прибула до військової прокуратури й уклала угоду про визнання винуватості.

— Але ж залишаються тисячі військовиків, які так і не повернулися…

— Упевнений, рано чи пізно відповідати за державну зраду доведеться всім, хто її вчинив. У таких злочинів терміну давності немає.

Ми направили до суду 43 обвинувальні акти в порядку глави 24–1 КПК України для здійснення спеціального судового розгляду за фактами вчинення дезертирства та державної зради 43 військовослужбовцями, які не повернулися з АР Крим (6 обвинувальних актів щодо співробітників СБУ, 34 — військовослужбовців Збройних Сил України, 2 — офіцерів Головного управління розвідки Міністерства оборони України, 1 — колишнього заступника

Військовий прокурор Центрального регіону України, державний радник юстиції 3-го класу Григорій Рябенко

начальника Кримського територіального командування внутрішніх військ МВС України). Із них: 1 генерал-майор, 9 полковників, 7 підполковників, 8 майорів, 9 капітанів, 4 старші лейтенанти, 1 старший прапорщик, 2 прапорщики, 1 сержант та 2 старші солдати. Судові розгляди тривають.

— Сьогодні, коли тисячі українців захищають нашу країну від агресора, окремі з них ухиляються від військової служби. Як ви реагуєте на подібні випадки?

— 2016 року ми направили до суду 780 проваджень щодо злочинів, пов'язаних із ухиленням від виконання свого конституційного обов'язку, з яких у 620 було винесено вироки. До позбавлення волі засуджено 161 особу (до арешту — 123, до дисциплінарного батальйону — 23, до виправної колонії — 15).

Спільно з правоохоронними органами, насамперед Центральним управлінням Військової служби правопорядку по м. Києву та Київській області, проводимо роботу щодо розшуку тих, хто ухиляється від служби. Минулого року було розшукано 345 підозрюваних. Обвинувальні акти по них знаходяться в суді.

— Одна з найболючіших проблем суспільства й війська — корупція…

— 2016 року в цій сфері внесено 100 подань, що в чотири рази більше, ніж 2015-го. За результатами їх розгляду кількість притягнутих до дисциплінарної відповідальності збільшилася з 12 до 471.

— Дисциплінарна відповідальність, гадаю, не дуже злякає потенційних злочинців, потрібна кримінальна. Чи є подібні прецеденти?

— Звичайно. Майже втричі зросла кількість направлених до суду обвинувальних актів про корупційні кримінальні правопорушення (з 34 до 77). Зросла й кількість направлених до суду обвинувальних актів про кримінальні правопорушення, пов'язані з отриманням неправомірної вигоди — хабарництва (з 19 до 58). Судами винесено 28 вироків. Зокрема до 5 років позбавлено волі засудженого старшого сержанта М., який, зловживаючи своїм службовим становищем, привласнив військове майно. Одного з керівників виправної колонії в Харківській області було викрито в отриманні хабара розміром $5000. Ціна питання — дострокове звільнення ув'язненого. За такий «бізнес» він позбувся офіцерського звання й отримав 2,5 роки позбавлення волі.

— А скільки коштів повернуто до державної скарбниці за кримінальними провадженнями?

— Слідчими органами військової прокуратури Центрального регіону України направлено до суду 1019 обвинувальних актів. По закінчених кримінальних провадженнях забезпечено відшкодування майже 2,4 млн грн завданих збитків (до бюджету — 2,046 млн грн, фізичним особам — 297 тис. грн). На решту збитків, а це понад 61 млн грн, накладено арешт на майно обвинувачених та заявлено позови до суду про їх відшкодування. У бюджетній сфері направлено до суду 9 обвинувальних актів та під час досудового розслідування відшкодовано збитків на суму 1,6 млн грн.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю провів Сергій ЗЯТЬЄВ

В ІНТЕРЕСАХ ДЕРЖБЮДЖЕТУ ЗАДОВОЛЕНО ПОЗОВИ НА 18,7 МЛН ГРН

За словами військового прокурора Центрального регіону України, державного радника юстиції III класу Григорія Рябенка, за позовами його підрозділу 2016 року державі відшкодовано 18,7 млн грн.

Так, у вересні минулого року ВПЦРУ було забезпечено виконання рішення господарського суду Києва, в результаті чого державному підприємству «Укроборонресурси» повернуто майновий комплекс площею понад 8 тис. м^2, розташований на земельній ділянці 4,1 га у місті Києві. Вартість об'єкта, який перебував у незаконному користуванні комерційної структури, становить понад 115 млн грн.

Окрім того, за рішенням суду ДП «Львівський бронетанковий завод» за несвоєчасне виконання договірних зобов'язань із ремонту військової техніки перерахував Міноборони України 8,6 млн грн.

У земельній сфері до суду подано 15 позовів на суму 25,4 млн грн. Ідеться про повернення 7927 га земель оборони. Нині до сфери управління військового відомства вже перейшли 103 га вартістю 5,3 млн грн.

ЗА «ЛОЯЛЬНЕ СТАВЛЕННЯ» — 25 500 ГРИВЕНЬ ШТРАФУ

Обіймаючи посаду сержанта-інструктора навчального танкового батальйону, старшина П. запропонував підлеглому солдату сплатити йому 2000 гривень, мовляв, за «лояльне ставлення». При цьому молодший командир пообіцяв посприяти, аби той став старшим солдатом. Остання «дрібничка» коштувала додаткових 500 гривень…

Під час отримання грошей ділка було затримано. Козелецький районний суд призначив військовику покарання в вигляді штрафу в розмірі 25 500 гривень, а також позбавив його права обіймати посади, пов'язані з виконанням адміністративно-господарських обов'язків на 2 роки.

«НАБІГАВ» НА 2 РОКИ ДИСБАТУ

Солдат Т. обіймав посаду механіка ремонтного відділення автомобільної техніки. Перебуваючи на стаціонарному лікуванні у військовому госпіталі, він самовільно залишив лікувальну установу й направився до місця свого проживання, де перебував півтора місяця. Згодом його затримали співробітники Військової служби правопорядку. Але й після цього він іще два рази самовільно залишав військову частину!

Між обвинуваченим та військовим прокурором було укладено угоду про визнання винуватості та узгоджено покарання в вигляді тримання протягом 2 років у дисциплінарному батальйоні. При цьому суд урахував усі пом'якшувальні обставини — щире каяття, сприяння розкриттю злочину, відсутність судимостей.

Інф. «НА»

З СОЦІАЛЬНОЮ КАРТКОЮ УЧАСНИКА АТО МОЖНА ЗЕКОНОМИТИ

НА СЬОГОДНІ ЇХ ОТРИМАЛИ ВЖЕ БЛИЗЬКО 60 ТИСЯЧ ВЕТЕРАНІВ АТО ПО ВСІЙ УКРАЇНІ

«Соціальна картка учасника АТО» — це проект громадської організації «Українці разом», всеукраїнської соціально-правової програми допомоги учасникам бойових дій. Кожен власник даної картки отримує можливість безкоштовної правової підтримки та юридичної консультації, безоплатного обстеження й отримання медичних послуг, психологічної підтримки, знижки на покупки у всеукраїнських торговельних мережах. А ще це освітні, оздоровчі та розважальні програми для учасників АТО і членів їхніх родин

— Що це за програма? Перш за все це об'єднання зусиль соціально-відповідального бізнесу, який надає послуги в своїх торговельних мережах. Таких на сьогодні нараховується близько 1800: від маленьких магазинів у районах і містах до таких, як «Епіцентр», де знижка складає 7%. Є також ряд автозаправок, які дають три гривні знижки на літр пального, — пояснює голова правління Всеукраїнського об'єднання учасників АТО «Українці разом» Руслан Руденко. — Величезне значення має бізнес на місцях, бо атовців цікавлять насамперед ті магазини, в яких вони найчастіше роблять покупки. Тому ця програма зорієнтована на самоорганізацію. Ми хочемо максимально залучити до цієї роботи місцеву владу та соціально відповідальний бізнес. Варто зауважити, що жодної копійки від держави у цій програмі не використано і політичних діячів тут також немає.

За словами Руслана Руденка, дану програму планувалося реалізовувати в рамках однієї організації, але з'явилася велика кількість бажаючих до неї долучитися: і підприємці, й учасники бойових дій із різних підрозділів. Тож дуже швидко вона набула всеукраїнського масштабу.

Картку можна отримати, подавши заявку на сайті kartka.ukrazom.org. Внесені дані будуть перевірені. Для отримання картки необхідно надати ідентифікаційний код, посвідчення учасника бойових дій (УБД) або відповідний документ, що підтверджує участь в АТО. Саме через те, що інформація ретельно перевіряється, картки швидко не видають; процес може тривати місяць або навіть два.

Однією зі складових соціальних програм, включених до «Соціальної картки учасника АТО», є юридична підтримка

Волонтери підписали меморандуми й договори з Міністерством оборони України, Нацгвардією України, Службою Безпеки України, Прикордонною службою, Державною службою України в справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, тож хоча програма не є державною, визнана вона практично на державному рівні.

На сьогодні вже близько 60 тисяч учасників АТО по всій України отримали соціальні картки, а 18,5 тисячі чекають своєї черги на її одержання. Це пояснюється тим, що собівартість картки складає 5 гривень 12 копійок, так що по мірі можливостей їх виготовляють із зібраної благодійної допомоги.

— Наголошую, що дана картка не банківська, а діє лише як дисконтна. Вона є іменною, має декілька ступенів захисту, водяні знаки, а на звороті — магнітну стрічку й штрих-код, який дає можливість кожному підприємцю, де є термінали, її адаптувати. Там, де немає терміналів, знижки надаються по пред'явленню картки. При цьому знижка має бути більшою, ніж для звичайних верств населення. У середньому власник такої картки зможе економити до 500 гривень на місяць, — пояснює Руслан Руденко.

Іще однією зі складових соцпрограм, включених до «Соціальної картки учасника АТО», є юридична підтримка. На даному етапі підписано чимало меморандумів із юридичними організаціями, є домовленості з національною асоціацією адвокатури, з національною асоціацією адвокатів України. Тобто при звернені власників карток є можливість зв'язувати їх одразу з юристами на місці для розв'язання конкретних питань. Для цього потрібно лише подати заявку на сайті чи по телефону, адже для учасників АТО працює цілодобова гаряча лінія (0 800 507575), за якою можна отримати юридичну допомогу. Планується перенести цю функцію також у мобільний додаток.

У СЕРЕДНЬОМУ ВЛАСНИК СОЦІАЛЬНОЇ КАРТКИ УЧАСНИКА АТО ЗМОЖЕ ЗАОЩАДИТИ ДО 500 ГРИВЕНЬ НА МІСЯЦЬ

Наприклад, координатором проекту по Одеській області є начальник науково-дослідного управління гідробіоніки та службового використання морських тварин Науково-дослідного центру ЗС України «Державний океанаріум» полковник Денис Зубрицький.

— Можемо похвалитися, що саме атовці-одесити першими в Україні отримали знижку в розмірі 20% на відвідання дельфінарію. Варто зазначити, що знижку отримує не лише безпосередній власник картки, а й члени його родини, — говорить Денис Зубрицький.

Наталія ЗАДВЕРНЯК

«Я НІКОЛИ НЕ ДАВАВ ХАБАРА»

«У мене троє дітей, і я нікому ні за що не давав хабара», — каже колишній боєць 93-ї окремої механізованої бригади Віктор Байдачний (позивний «Шнур») із міста Дніпро. Узявши півсотні інтерв'ю з військовослужбовцями, яких товариші по службі вважають гідними людьми, можу сказати, що такий погляд на життя для людей з активною громадянською позицією є типовим. І річ не в тім, що війна форматує людей, роблячи їх нетерпимішими до кривд, хоча й в цьому також. Євромайдан і війна з Росією виштовхнули наперед тих громадян, які були за своєю природою чесні, законослухняні, мали розвинене почуття справедливості. Відповідно до норми саме такі люди мають працювати в силових структурах і контрольних органах, про що багато хто з них мріяв у юнацькі роки. Але пострадянська дійсність топила прекрасний суспільний потенціал у багнюці цинізму.

Проте все має крайню свою межу. Цинізм також. Навіть багато з тих, яких виховано на радянських гаслах «мир, дружба, братерство» та які відчувають у собі значний уламок радянської ідентичності, не зрозуміли анексії Криму Росією. Як висловився один військовий, «якщо брат прийшов у мій дім з автоматом, значить, він уже не брат». «Батьківщина в небезпеці» — з такими словами навесні 2014 року прийшов у військкомат Віктор Байдачний. За освітою він математик, програміст. Людина, яка не вчилася на військовій кафедрі, бо не захотіла давати хабара.

«Шнура» направили до польового вузла зв'язку 93-ї бригади. Оскільки Віктор був єдиним, хто знав як працювати із сучасною цифровою технікою, то чергувати довелося цілодобово. Уночі спав упівока. А вдень товариші по службі допомагали йому перебувати у робочому стані: організовували душ, смачний обід. «Без хлопців я ніхто», — згадує «Шнур» військових побратимів. Найбільшим страхом рядового Байдачного було проспати справді важливе повідомлення, наприклад координати цілей.

На війні Віктор усвідомив, що життя не таке довге, як би хотілося, та що треба щось устигнути зробити. Чіткого розуміння, що саме, не було. Після демобілізації звільнився з роботи, де пропрацював 15 років. Звісно, можна було й далі жертвувати частиною радості життя, що мало б сенс тільки задля поважної мети… Віктор змінив одну роботу, другу. Паралельно допомагав бійцям реалізувати своє право на землю. І під час одного бурхливого телефіру, куди його запросили як фахівця-волонтера із земельних питань, дістав пропозицію щодо роботи від Дніпропетровської ОДА.

«Коли я йшов на цю роботу, до кінця було доведено близько 400 проектів. Ми створили «Єдине вікно», розробили унікальну систему, коли хлопцям, не ганяючи їх від чиновника до чиновника, за два-три місяці розробляють проект за бюджетні кошти. Оце наша перемога. Тепер у нас уже 9000 бійців мають дозвіл на приватизацію, оформлено близько 4 тис. проектів», — розповідає про досягнення Віктор Байдачний. Але там, де земля, там гроші й корупція. Тож усе залежить від людини та команди, з якою вона працює. Якось Віктору зателефонував невідомий чоловік і запропонував за безцінь продати своє право на землю. З'ясувалося, що вже ряд бійців оформлює через «Єдине вікно» документи для передачі своїх прав на землю шахраям. Кілька місяців тривала гра, підключили поліцію, прокуратуру. Як результат держслужбовця-хабарника було взято на гарячому під час вручення йому суми в 5750 доларів.

Віктор не єдиний учасник бойових дій, який працює в Дніпропетровській держадміністрації. І досвід спілкування з людьми, які готові безкомпромісно відстоювати справедливість, чинить цілющий вплив на людей із менталітетом чиновника. «Вони слухають бійців, вони слухають волонтерів… Так, частина з них відсіялася, але в основної маси змінюється світосприйняття. Вони перестали плазувати перед начальством, і бачать мету — допомагати людям», — відзначає тенденції до зміни в настроях своїх колег по роботі Віктор Байдачний. Бачачи поряд із собою ідейних людей, які щось роблять для загального добра, вони перестають бути циніками. Бо кожна людина в дитинстві слухала мудрі історії про добро й зло, кожен із нас хоче вірити в справедливість світу, який його оточує. Та щоб ця віра зростала, щоб зміцнювалися в суспільстві справжні загальнолюдські цінності, поруч мають бути справжні люди, які не кинуть у біді, допоможуть, захистять. Бути такими людьми — місія чоловіків, котрі повернулися з війни.

Віктор Байдачний

Ірина РЕВА

ЧАСТИНИ В РАЙОНІ
РЕЧОВИМ МАЙНОМ ТА ПРОДУКТАМИ

У редакції «Народної армії» відбулася гаряча телефонна лінія за участю фахівців Тилу ЗС України. На запитання наших читачів про особливості речового та продовольчого забезпечення у цьому році відповіли заступник начальника управління речового забезпечення Центрального управління речового забезпечення Тилу ЗС України полковник Андрій Гурских, начальник фінансово-економічної служби Центрального управління речового забезпечення Тилу ЗС України полковник Василь Яцкевич та начальник групи обліку та планування потреб Центрального управління продовольчого забезпечення Тилу ЗС України підполковник Володимир Бєліков

Зліва направо: головний редактор ЦДО МО України «Народна армія» полковник Роман Драпак, заступник начальника управління речового забезпечення Центрального управління речового забезпечення Тилу ЗС України полковник Андрій Гурских, начальник фінансово-економічної служби Центрального управління речового забезпечення Тилу ЗС України полковник Василь Яцкевич, начальник групи обліку та планування потреб Центрального управління продовольчого забезпечення Тилу ЗС України підполковник Володимир Бєліков

РЕЧОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Сержант Олександр Н., Одеський гарнізон:

— Добрий день. Розкажіть, будь ласка, які предмети захисту та екіпірування в обов'язковому порядку повинні бути видані військовослужбовцям на період виконання ними службових (бойових) завдань у районі проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей?

— Відповідно до наказу Міноборони №232 затверджено норми речового забезпечення, у тому числі перша норма — єдиний бойовий комплект, який видається кожному військовослужбовцю. Він передбачає повний комплект польового обмундирування, 44 найменування. Що стосується забезпечення засобами захисту та спорядженням, то індивідуальні засоби захисту — шолом та бронежилет — є обов'язковими предметами, без яких військовослужбовців у район АТО не відправляють. Також бійці забезпечуються: мішком спальним, кариматом, казанком, флягою, рюкзаком індивідуальним.

Такі предмети, як рукавички тактичні, окуляри, наколінники та налокітники на складах Збройних Сил України відсутні. Це нові предмети, які нещодавно з'явилися в нормах забезпечення. Вони вже замовлені Тилом Збройних Сил України, але поки що не надходили від промисловості в достатній кількості.

Військовослужбовець Роман Т. (Київ):

— За новими нормами забезпечення, військовослужбовцям, які перебувають у районі проведення АТО, раз на півроку видається комплект польової форми. Який механізм його отримання? Чи то відразу видаються два комплекти на рік, чи кожні півроку? Як отримати індивідуальні засоби захисту, якщо немає речового атестата, адже відомо чимало випадків, коли військовослужбовцям доводиться домовлятися про шолом і бронежилет із товаришами по службі?

— Щодо польових костюмів. Нормою забезпечення передбачено видавати два костюми, але на сьогодні в Збройних Силах немає для цього їх достатньої кількості, тому одночасна видача двох комплектів здійснюється в залежності від їх наявності на складах.

Для отримання бронежилета й шолома цілком достатньо, щоб військового було внесено до списків особового складу військової частини. Це інвентарні предмети, тобто вони належать військовій частині й видаються особовому складу на час виконання завдань. При звільненні або вибутті з військової частини майно здається.

У ЦЬОМУ РОЦІ ПОВСЯКДЕННОЮ ФОРМОЮ ОБМУНДИРУВАННЯ НОВОГО ЗРАЗКА БУДЕ ЗАБЕЗПЕЧЕНО АПАРАТ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ, ГЕНЕРАЛЬНИЙ ШТАБ, КОМАНДУВАННЯ ВИДІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ ТА ВИПУСКНИКІВ ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

«Народна армія»:

— А якщо військовослужбовець їздить у періодичні короткострокові відрядження, скажімо, на місяць чи на три, у район АТО, як бути в цих випадках?

— Нормами забезпечення передбачено видачу нових предметів у разі дострокового виходу з ладу майна під час його використання в АТО. Але в цьому випадку військовослужбовець має здати непридатну форму на склад, де йому видадуть нову.

Військовослужбовці миколаївської бригади:

— У районі АТО в бойових частинах не видають форму прикомандированим військовослужбовцям, мовляв, вони не стоять у них на обліку. Як вирішувати це питання?

— Треба знати, до кого ці військовослужбовці зверталися. Особовий склад, який виконує бойові завдання, не може бути не облікованим у військовій частині, адже в таких ситуаціях є суб'єктивні чинники, які також потрібно враховувати.

Проте механізм постановки на речове забезпечення особового складу, який за різних обставин прибув до військової частини без речового атестата, відпрацьований та доведений до військових частин, які виконують завдання в АТО.

Таких військовослужбовців вносять до списків військової частини як прикомандированих на підставі посвідчення про відрядження. При відсутності речового атестата для обліку виданого військовослужбовцю майна заводиться тимчасова картка обліку за формою №45. Речове майно видається військовослужбовцю на підставі його рапорту, в якому вказано потребу та причини відсутності майна та речового атестата. Видане майно записується в посвідчення про відрядження. Також робиться запит у військову частину, звідки прибув військовий, щоб з'ясувати місцезнаходження документів, тому що мають місце випадки, коли атестати навмисно не пред'являються.

Олена, старший лейтенант, м. Київ:

— У речовій службі на вимоги видати форму після двох років служби мені кожного разу відповідають, що за нормами вона видавалася на чотири роки. Чому так відбувається?

— Військовослужбовці, які отримали майно за нормами постанови №1444, продовжують її носити протягом терміну, що визначено відповідними нормами, за якими це майно було отримано. Тобто чотири роки. Лише після закінчення терміну експлуатації речей військовослужбовець отримує право на одержання майна за нормами згідно з наказом Міністерства оборони України №232 від 29 квітня 2016 року. Право на отримання нових предметів речового майна, яких раніше не було в нормах забезпечення, настає з моменту введення в дію нових норм.

«Народна армія»:

— Яка потреба на закупівлю форми одягу, взуття тощо?

— На речове забезпечення потреба становить 16,2 млрд грн. Кошторисом Міністерства оборони України виділено 2,5 млрд грн, що складає 17% від потреби. Цього вистачає, щоб забезпечити 30–35% поточної потреби Збройних Сил, зокрема військові частини, які перебувають в АТО, забезпечити на 100%, та створити мінімальний необхідний запас. Фінансовий ресурс спрямовується в першу чергу для забезпечення військ у районі проведення АТО. Минулого року було теж мало — всього 16–17% від потреби.

ОБМУНДИРУВАННЯ ТА ЕКІПІРУВАННЯ, ЯКЕ Є ОБОВ'ЯЗКОВИМ ДО ЗДАЧІ НА СКЛАД

Згідно з нормою № 1 «Забезпечення предметами бойового обмундирування та екіпірування військовослужбовців Збройних Сил України», поверненню на склад підлягають наступні інвентарні предмети:

костюм вітро-вологозахисний, чоботи гумові, мішок спальний, килим спальний польовий ізоляційний, казанок індивідуальний польовий, фляга індивідуальна польова, шолом балістичний, чохол для шолома балістичного, бронежилет модульний захисний балістичний

АТО ЗАБЕЗПЕЧЕНІ
ХАРЧУВАННЯ ЗГІДНО З НОРМАМИ

— Щодо військових берців: скільки на сьогодні затверджено їх видів і коли до війська надходитимуть літні?

— Нині до війська надходять черевики з високими берцями виробництва «Талан». Зокрема є польові черевики типу «А» (демісезонні), типу «Б» (зимові). Берці типу «В» (літні) з'являться приблизно через місяць (зараз у військах їх немає). За нормою передбачено отримання двох пар черевиків. Черевики з високими берцями типу «А» та «Б» на складах Міністерства оборони України є в наявності, у достатній кількості.

— Чи передбачено цьогорічним кошторисом пошиття нового повсякденного однострою?

— Так, передбачено. Наразі повсякденною формою обмундирування буде забезпечено апарат Міністерства оборони України, підрозділи Генерального штабу, командування видів Збройних Сил. Ті, хто закінчує навчання у вищих військових навчальних закладах, цього року випускатимуться в формі нового зразка.

— А що із зимовою польовою шапкою? Чи є остаточне рішення, якою вона буде?

— Так, є рішення: нова шапка зимова за зовнішнім виглядом та функціональністю краща. Вона двошарова, зеленого кольору. Внутрішній матеріал — фліс, зверху — трикотаж. Є в достатній кількості й підшоломники.

— Чи можуть військовослужбовці замість одних предметів обмундирування отримувати інші?

— Так, нормами забезпечення передбачено можливість отримати замість одних предметів інші. Це стосується офіцерів та прапорщиків.

Військовий пенсіонер із 2000 року Валерій М.:

— Як одержати компенсацію за неотримане речове майно?

— Після введення в дію постанови Кабінету Міністрів України №178 від 16 березня 2016 року «Про затвердження порядку виплати грошової компенсації вартості за неотримане речове майно» ті, хто звільняється й недоотримав речове майно, можуть обрати за бажанням або грошову компенсацію, або предмети обмундирування. У разі, якщо ви звільнилися зі Збройних Сил до виходу цього урядового документа, компенсація виплачується лише за наявності відповідного судового рішення.

Олександр, м. Миколаїв:

— Чи повинен військовослужбовець служби за контрактом при звільненні здавати бушлат і утеплені штани?

— На сьогодні військовослужбовець при звільненні здає тільки інвентарні предмети, які були в його користуванні. Це каремат, мішок спальний, бронежилет, шолом (Див. таблицю). Предмети особистого користування не здаються.

Мати призовника Наталія, м. Дніпро:

— Мій син призивається на строкову службу. Яким речовим майном його забезпечать? Чи необхідно буде щось йому купувати за власний кошт?

— Не хвилюйтесь, у військовій частині вашого сина забезпечать усім необхідним. Він отримає всі належні за нормами забезпечення предмети обмундирування.

ПРОДОВОЛЬЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

«Народна армія»:

— Із квітня у Збройних Силах України починається плановий перехід на нову систему харчування військовослужбовців. Розкажіть, будь ласка, які зміни заплановано в солдатському раціоні та яким чином вони впроваджуватимуться?

— Нині завершується опрацювання каталогу продуктів харчування, у якому близько 340 найменувань — від різних видів хліба, булочок, фруктів до різноманітних сортів ковбас, сирів тощо. Згідно з ним у кожній частині буде складатися меню для військовослужбовців. Звісно, воно стане значно різноманітнішим, аніж зараз. Із 15 травня на нове меню перейдуть перші дві частини: Національна академія Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) та в/ч А2238 (м. Одеса). Тобто там, де проводився експеримент. Потім згідно з графіком перейдуть решта частин. Усього до кінця поточного року планується до переходу на нову систему харчування 22 військові частини.

Віталій, військовослужбовець служби за контрактом (Повітряні Сили):

— Я часто їжджу у відрядження, беру продатестат, однак мені оплачують лише обіди. Усе інше — власним коштом. Чи правильно це?

— Так, згідно з нормами, затвердженими відповідною постановою Кабміну, військовослужбовці служби за контрактом забезпечуються тільки обідами, причому лише в робочі дні. Також контрактники забезпечуються триразовим харчуванням під час несення бойового чергування, добового чергування, варти й у разі призначення до складу добового наряду, перебування в польових умовах (у таборах, на навчаннях, маневрах) під час відпрацювання завдань із бойової (навчально-бойової) підготовки та під час перебування в навчальних військових частинах (центрах). Зараз опрацьовуються зміни до постанови Кабінету Міністрів України щодо триразового харчування військовослужбовців за контрактом під час проведення заходів із відновлення боєздатності.

Військовослужбовець Дмитро Г.:

— Яка сьогодні добова норма питної води?

— Добова норма питної бутильованої води — 1,5 літра. Із 1 червня по 1 вересня вона збільшується вдвічі.

Військовослужбовець Максим, (м. Чернігів):

— Чим відрізняється солдатське меню в АТО від того, яке в ППД?

— Військовослужбовцям під час їхньої участі в АТО додатково до передбаченої норми видається: печиво — 50 г, м'ясо — 125 г, масло — 50 г, молоко незбиране згущене — 40 г, яйце — 3 шт. на тиждень, цукор — 10 г, чай — 1 г. Причому продукти можуть бути замінені. Наприклад: замість яєць — масло; замість м'яса — ковбаса варена і сосиски (сардельки), копчені м'ясопродукти, яйце; замість масла — сир; замість молока — сир, сметана, кисломолочні продукти…

«Народна армія»:

— Ще рік тому було багато нарікань на м'ясні консерви, тушонку. Зараз це питання знято?

— Так, знято. Перш ніж потрапити до військової частини, м'ясні консерви проходять випробовування в сертифікованих ветеринарних центрах Міноборони та надходять до військових частин із сертифікатами якості, ветеринарними свідоцтвами, протоколами випробувань тощо. Зараз у нас відсутні факти повернення консервів. Окрім того, для удосконалення системи контролю якості в структурі військового відомства створено Головне управління розвитку та супроводження матеріального забезпечення й Управління безпечності харчових продуктів та ветеринарної медицини. Упродовж 2016–2017 років на постачальників було накладено штрафні санкції в розмірі 600 тис. грн. Зараз проводиться робота щодо накладання штрафних санкцій на суму 1 200 тис. грн. Бажаючих годувати наше військо дуже багато, і якщо зайти на сайт «Прозоро», то можна побачити, що конкуренція неабияка — до восьми пропозицій на один лот…

У НОВОМУ КАТАЛОЗІ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ БУДЕ БЛИЗЬКО 340 НАЙМЕНУВАНЬ — ВІД РІЗНИХ ВИДІВ ХЛІБА, БУЛОЧОК, ФРУКТІВ ДО РІЗНОМАНІТНИХ СОРТІВ КОВБАС ТА СИРІВ

«Народна армія»:

— А як із офіцерами?

— Офіцери забезпечуються триразовим харчуванням під час несення бойового чергування, добового чергування, варти та в разі призначення до складу добового наряду, перебування в польових умовах (у таборах, на навчаннях, маневрах) під час відпрацювання завдань із бойової (навчально-бойової) підготовки. Під час відрядження їм виплачуються лише добові кошти.

— Скільки коштів цьогоріч виділено на продовольче забезпечення?

— На 2017 рік на продовольче забезпечення війська виділено 3 460,9 млн грн. За ці кошти забезпечується харчування військовослужбовців у районі проведення АТО та в пунктах постійної дислокації. Також забезпечуються: обіди для військових контрактної служби (або їх компенсація), видача сухих пайків, годування штатних тварин; закуповується столово-кухонний посуд та одноразовий посуд у район проведення АТО. Частково їдальні забезпечуються холодильним та технологічним обладнанням, у тому числі для військових частин, які планують перехід на нову систему харчування.

— Скільки сухих пайків нового зразка буде закуплено цьогоріч?

— До Департаменту державних закупівель Міноборони надано заявку на закупівлю 112 000 комплектів. Надалі, за необхідності, їхня закупівля буде спланована відподно до потреби в районі проведення АТО. До складу «добового польового набору продуктів» входять: галети (сухарі), в реторт-упаковці готові до вживання перша страва (борщ із м'ясом або супи з м'ясом в асортименті) та друга страва (каші з м'ясом або овочі з м'ясом в асортименті), кава, чай, цукор, мед, джем, спеції, ложка одноразова, серветки.

— А як зберігається продовольство, зокрема овочі? Траплялися випадки, коли та ж картопля гнила…

— Продовольство постачається раз на десять діб. За цей час овочі не можуть згнити, якщо їх прийняли якісними. Ланцюжок такий: військова частина подає заявку, в якій вказується необхідна кількість найменувань продуктів, і суб'єкт господарювання привозить усе замовлене до військової частини. У район проведення АТО привозять у заздалегідь визначені місця — як правило туди, де розташовані тилові пункти управління. Тобто навіть далі від передової, за командним пунктом. І вже з ТПУ транспортом бригади продовольство розвозиться по ВОПах і РОПах.

— Яка ситуація зараз із непорушним запасом?

— Продовольство, яке зберігається в непорушних запасах у військових частинах, по мірі закінчення термінів його зберігання постійно освіжається. Проблем із освіженням продовольства НЗ немає.

— Регулярно перебуваючи в районі проведення АТО, наші кореспонденти помітили, що на РОПах стає менше саморобних польових кухонь, а встановлюється відповідне промислове обладнання. Це завдячуючи волонтерам, чи ваша турбота?

— Волонтери не постачають технічні засоби продовольчої служби. Це все надає Тил Збройних Сил України. Хоча нових зразків кухонь іще немає, але й старе обладнання теж досить надійне й функціональне. Воно може працювати як на рідкому паливі, так і на дровах. Одночасно ремонтними підрозділами Тилу ЗС України здійснюється модернізація та ремонт технічних польових засобів, виготовляються пристрої для приготування їжі й миття посуду в польових умовах. У 2016 році прийнято на озброєння, закуплено та поставлено до військових частин, які виконують завдання в АТО, примуси газові, що дозволило забезпечити малочисельні підрозділи на передових позиціях компактними засобами приготування їжі та маскування передових позицій.

Вадим КОВАЛЬОВ, Руслан ТКАЧУК, Іван СТУПАК, Олена КРУГЛЄНЯ

«ШКВАЛ» ЧИ «СТИЛЕТ»?

ПОРІВНЯЛЬНІ ЗАВОДСЬКІ ВИПРОБУВАННЯ ЦИХ БОЙОВИХ МОДУЛІВ НЕЩОДАВНО ПРОЙШЛИ НА ОДНОМУ З ВІЙСЬКОВИХ ПОЛІГОНІВ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Вогневі випробування БМ «Шквал»

«Шквал» та «Стилет» призначено для озброєння глибоко модернізованої БМП, спроектованої в ДП «Житомирський бронетанковий завод», що входить до складу ДК «Укроборонпром».

Під час випробувань фахівці проаналізували точність, швидкість та ефективність роботи кожного бойового модуля. Це дозволить обрати найкращий за всіма параметрами бойовий модуль для його подальшого використання на БМП. Остаточне рішення щодо вибору прийматиме Міноборони.

Бойовий модуль «Шквал» оснащено 30-міліметровою гарматою ЗТМ-1, автоматичним гранатометом, 7,62-міліметровим кулеметом, а також керованим ракетним озброєнням, призначеним для знищення бронетехніки противника на відстані до 5 км. У той же час бойовий модуль «Стилет» оснащено гарматою ЗТМ-2, посиленим бронюванням та аналогічним комплектом озброєння.

БОГДАН-2351 ЗДАТНИЙ ВЗЯТИ НА БОРТ П'ЯТЬ ОСІБ ТА ВАНТАЖ МАСОЮ ДО 1100 КІЛОГРАМІВ

Спеціалізований автомобіль Богдан-2351

Нещодавно в Державному науково-випробувальному центрі Збройних Сил України завершилися визначальні відомчі випробування зразка спеціалізованого автомобіля Богдан-2351, який невдовзі може замінити застарілі УАЗи в українській армії.

Повнопривідний п'ятимісний «командирський» автомобіль, вироблено ПАТ «Автомобільна компанія «Богдан-Моторс» у співпраці з Great Wall.

Армійський позашляховик має такі характеристики: довжина — 5126 мм, ширина — 1800 мм, висота — 2280 мм. Автомобіль оснащено дизельним силовим агрегатом об'ємом 2,0 л потужністю 105 кВт (143 к. с.), механічною шестиступінчастою коробкою перемикання передач. Він має кліренс 200 мм та можливість блокування міжосьового диференціала, що підвищує прохідність автомобіля в умовах бездоріжжя.

Богдан-2351 здатний взяти на борт 5 осіб у спорядженні та вантаж масою до 1100 кг.

До речі, раніше успішно визначальні відомчі випробування пройшов санітарний автомобіль Богдан-2251, який також було побудовано на шасі GreatWall Wingle 5.

ВІЙСЬКА ПОЧАЛИ ОТРИМУВАТИ ПОТУЖНУ РАКЕТНУ ЗБРОЮ

За повідомленнями офіційного сайта Ради національної безпеки і оборони України, 21 березня відбулися чергові випробування нової ракети вітчизняного виробництва.

— Відбулися планові пуски українських ракет, виготовлених у кооперації підприємств «Укроборонпрому» і Державного космічного агентства України, — сказав Секретар РНБО Олександр Турчинов. — Під час випробувань відпрацьовувалася система управління ракетами і точність влучення в ціль на максимальній дальності. Всі запуски пройшли успішно, ракети вразили визначені цілі.

Секретар РНБО також наголосив, що завдяки реалізації ракетної програми, затвердженої РНБО, «вже з IV кварталу 2016 року Збройні Сили України почали отримувати потужну ракетну зброю, здатну надійно виконувати складні бойові завдання».

Випробувальні пуски з РСЗВ «Смерч» нової 300-міліметрової ракети українського виробництва проекту «Вільха» Україна проводила й торік. Проте, технічні характеристики «Вільхи» досі тримають у таємниці, оприлюднили тільки деякі з них. Так, військові експерти зазначають, що радіус дії нової ракети можна порівняти з відповідною характеристикою вже відомого тактичного ракетного комплексу «Точка-У». Втім у «Вільхи» краща точність влучання. Всі комплектуючі для виробництва — вітчизняні, зокрема, нова система управління, ракетне паливо та бойова частина. Передовою є система наведення, яка дозволяє коригувати траєкторію польоту ракети завдяки імпульсним двигунам. Ракета здатна нести різні види бойових частин, що дозволяє застосовувати її як засіб ураження наземних та морських цілей. Ракету розроблено дніпровським КБ «Південне», систему наведення — ДП «Державне київське конструкторське бюро «Луч».

Під час випробувань нової ракети українського виробництва

«БАЗАЛЬТ-ЛПР» ВЕДЕ РОЗВІДКУ З ТОЧНІСТЮ ДО 10 МЕТРІВ

Автоматизований комплекс розвідки СН-4003 «Базальт-ЛПР», розроблений державним підприємством «Оризон-Навігація», який входить до Державного концерну «Укроборонпром». Уперше комплекс було представлено наприкінці 2014 року.

СН-4003 «Базальт-ЛПР» призначено для навігаційного забезпечення підрозділів, ведення розвідки, визначення координат точок (орієнтирів, цілей) на місцевості та поправок для стрільби. За допомогою комплексу вимірюються відстані до об'єктів (цілей), визначаються напрями (кути й азимути) на них, координати місця свого перебування та об'єктів, а також передача (обмін) інформацією каналами зв'язку.

Автоматизований комплекс розвідки СН-4003 «Базальт-ЛПР»

До складу комплексу СН-4003 входять навігаційний приймач, лазерний прилад розвідки (ЛПР-Ф), електронний компас. Середня квадратична похибка визначення координат місцезнаходження комплексу не перевищує 10 метрів, у диференційному режимі — 5 метрів, висоти — 15 м. Далекомір визначає відстані в діапазоні від 145 до 20 000 метрів із точністю до 10 м, максимальна відстань оптичного виявлення цілей — не менше 10 кілометрів. Електронний компас здатний вимірювати азимут на площині в діапазоні від 0 до 360° із похибкою визначення ±0,65°, вимірювання кутів місця в діапазоні від –60° до 60° з похибкою визначення ±1°.

КОЛИ «АНКЛАВ» ПРАЦЮЄ, БЕЗПІЛОТНИКИ НЕ ЛІТАЮТЬ

Оновлений комплекс боротьби з безпілотними літальними апаратами «Анклав»

Оновлений комплекс боротьби з безпілотними літальними апаратами «Анклав» готується до визначальних відомчих випробувань. Про це повідомив заступник генерального директора ХК «Укрспецтехніка» Михайло Прохоренко під час презентації нових оборонних технологій та розробок подвійного призначення приватних компаній, яка нещодавно відбулася на базі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», пише Defense Express.

Оновлений комплекс «Анклав» має два окремі блоки, один із яких призначено для придушення сигналів навігації, другий — сигналів управління та телеметрії.

За словами Михайла Прохоренка, «Анклав» уже було випробувано на полігоні під Миколаєвом, де його могли побачити представники оборонного відомства. Комплекс показав свої можливості з придушення в реальних умовах навігаційних сигналів та сигналів управління й телеметрії безпілотників.

Так, комплекс «Анклав» спроможний забезпечити придушення сигналів навігації, каналів управління та телеметрії безпілотних літальних апаратів у діапазоні від 400 до 2500 МГц. Під час функціонування комплексу оператор БпЛА втрачає можливість керувати ним і передавати сигнали управління. «Анклав» ефективний при застосуванні для прикриття стаціонарних військових об'єктів.

Матеріали сторінки підготував Андрій ЛИСЕНКО

Робоче місце льотчика на тренажері ТКС-Л39

АВІАТРЕНАЖЕР:

НАРОЩУЄ ІНТЕНСИВНІСТЬ ПІДГОТОВКИ ПІЛОТІВ ТА ЕКОНОМИТЬ КОШТИ

Тренажер на гіроплатформі

ПЛАНУЄТЬСЯ, ЩО ДО КІНЦЯ ПОТОЧНОГО РОКУ ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ОТРИМАЄ ДВА ТРЕНАЖЕРИ ТКС-Л39

У сучасних умовах підготувати висококласного військового льотчика — недешева справа. Саме тому професійної підготовки військовослужбовців сучасних армій у передових країнах світу досягають не тільки під час практичних дій на полігонах, а й системним застосуванням різноманітних тренажних засобів

Україна в справі підготовки льотчиків не є унікальною. Тут так само значна частина процесу підвищення льотного вишколу відбувається в тренажерних комплексах. Тривалий час військові пілоти підтримували та вдосконалювали свою підготовку на тренажерах розробки 80-х років минулого століття. Зрештою, техніка, що була на озброєнні, а це літальні апарати третього-четвертого поколінь, не вимагала чогось новішого. Втім нині завдяки підприємствам вітчизняної «оборонки» літаки й вертольоти модернізуються, зростають їхні технічні характеристики, і нині застарілі тренажерні комплекси вже не відповідають сучасним тенденціям підготовки льотчиків та членів екіпажу.

На початку 2000-х сучасні тренажери для підготовки льотчиків військової авіації в Україні почали розробляти кілька компаній. Скажімо, ТОВ «НВО «Авіа» створило й встановило в Харківському національному університеті Повітряних Сил навчально-тренувальний комплекс екіпажу вертольота Мі-8МТВ, який пройшов державні випробування та який прийняли на озброєння ЗС України 2007 року під назвою КТВ-8МТВ. У липні наступного року було прийнято на озброєння комплексний тренажер пілота літака МіГ-29 — КТС-21М, який розробило та виготовило ТОВ «Маркет-Матс». Перший такий тренажер освоїла бригада тактичної авіації на Київщині.

Після анексії Криму повернувся на материкову Україну з аеродрому Бельбек авіатренажер КТС-21М, який пошкодили окупанти. Сьогодні його відновлено, і він служить льотчикам авіабригади в Івано-Франківську. В грудні 2011 року прийнято на озброєння стаціонарний комплексний тренажер пілота літака Л-39С — ТКС-Л39 виробництва того ж таки «Маркет-Матс». І вже сьогодні в ХНУПС застосовують два таких апарати.

Сучасні українські тренажери дають змогу відпрацьовувати льотному складові всі необхідні вправи з підготовки до польоту, не менше як 80% вправ із пілотування та близько 70% вправ із бойового застосування літака й дій екіпажу в разі відмови авіаційної техніки.

— Робота щодо створення сучасних наземних та бортових комплексних тренажерів в Україні триває, — каже офіцер управління головного інженера авіації Командування ПС ЗС України підполковник Олег Наумук. — Нині відбуваються військові випробування навчально-тренувального літака Л-39М, який обладнано бортовим тренажерним комплексом БТК-39. У польоті він імітує реальні системи озброєння літака МіГ-29 і забезпечує відповідне інформаційне поле в кабіні літака. Також відбуваються дослідно-конструкторські роботи з виготовлення тренажерів штурмовика Су-25 — КТС-18М, винищувача Су-27 — КТС-23М. Найближчим часом запустимо роботу зі створення тренажера бомбардувальника Су-24М — КТС-9М.

СОБІВАРТІСТЬ «ЛЬОТНОЇ» ГОДИНИ НА ТРЕНАЖЕРІ, ЗА РІЗНИМИ ОЦІНКАМИ, КОЛИВАЄТЬСЯ В МЕЖАХ $100, НА ЛІТАКУ — БЛИЗЬКО $3000–5000

У світі не так багато країн, які мають науково-виробничі можливості для створення авіаційних тренажерів, що відповідали б сучасним стандартам і максимально відтворювали повітряну обстановку. Україна намагається не відставати в цьому напрямку, але не варто забувати, що це питання потребує серйозної державної підтримки та відповідних фінансових ресурсів.

Перший заступник Командувача ПС ЗС України генерал-лейтенант Аркадій Вашутін:

— Кожен пілот, від курсанта до генерала, постійно вдосконалює свою майстерність на тренажерах. Скажімо, льотчик 3-го класу щороку таким чином має «налітати» не менше як 30 годин. Це зазначають у відповідній графі льотної книжки. Досвідченіші «літають на землі» менше, але все одно тренуються.

Сучасними тренажерами винищувача МіГ-29 нині забезпечено лише кілька авіабригад, але цю проблему плануємо розв'язати за кілька років. Заплановано, що до кінця цього року Харківський національний університет Повітряних Сил отримає два тренажери ТКС-Л39.

Льотчики-курсанти ХНУПС готуються за своєю програмою. У середньому кожен курсант 3-го курсу «літає» на тренажері ТКС-Л39 не менше як 26 годин, а четвертокурсник — не менше як 16. Окрім того, під час льотної практики на штатних тренажерах бригад тактичної авіації за рік вони мають наліт близько 50–55 годин. Така інтенсивна підготовка дала змогу випускниками 2016 року ще під час навчання у виші освоїти бойові літаки й виконати перші польоти на них. Ця програма нарощуватиме інтенсивність підготовки й надалі.

СВІТОВИЙ ДОСВІД

У збройних силах розвинутих країн тренажерне обладнання постійно вдосконалюють, і воно дедалі більше наближається до реальних умов застосування техніки. Особливо цьому процесові сприяє фактор економії матеріальних і фінансових ресурсів. Наприклад, собівартість «льотної» години на тренажері, за різними оцінками, коливається в межах $100, на літаку — близько $ 3000–5000.

Спеціальне програмне забезпечення тренажерних комплексів дає змогу розв'язувати чимало завдань: виконувати навчальні вправи з бойової підготовки, відпрацьовувати в польоті дії екіпажу в надзвичайних ситуаціях, миттєво змінювати умови польоту, зупиняти виконання польотного завдання для розбору й після цього продовжувати виконувати його. Існує й можливість зберігати дані об'єктивного контролю, що характеризують дії кожного курсанта під час виконання завдання, а отже, це дає змогу спостерігати за динамікою зростання фахової підготовки пілота.

На тренажерах віртуально моделюють умови польоту, максимально наближені до бойових, коли в борт літака або вертольота влучають снаряди й ракети, коли відмовило обладнання, не працює система управління… Під час тренувань можна без обмежень відпрацювати дії у позаштатних ситуаціях, що дає змогу уникати небезпеки в реальному польоті. Завдяки пілотажним цифровим тренажерам можна найбільш реалістично, практично на 95–97%, імітувати візуальну й акустичну обстановку в кабіні та поза нею, у повітряному просторі й на землі. Якщо брати середній річний наліт годин пілотів-винищувачів у країнах НАТО, то він коливається в межах 100–150 годин. Фактично стільки ж часу льотчики проводять і за тренажером.

Віктор ГЕДЗ

ЗАГРОЗА
ПОВНОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ З БОКУ РОСІЇ НІКУДИ НЕ ПОДІЛАСЯ

КРЕМЛЬ СТВОРЮЄ НОВІ ТА РОЗШИРЮЄ Й МОДЕРНІЗУЄ НАЯВНІ БАЗИ, ІНШІ ОБ'ЄКТИ ВІЙСЬКОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ, ФОРМУЄ ПОБЛИЗУ НАШИХ КОРДОНІВ НОВІ ЧАСТИНИ ТА З'ЄДНАННЯ ВІЙСЬК

Під час свого виступу на Оперативному зборі керівного складу Збройних Сил України Президент України — Верховний Головнокомандувач ЗС України Петро Порошенко змоделював перед присутніми нинішні перспективи продовження агресії сусідньої Росії проти нашої держави. Водночас він наголосив на тому, що ймовірність повномасштабного військового вторгнення агресора в нашу країну залишається достатньо високою.

— Загроза повномасштабної агресії з боку Росії нікуди не поділася. І ця загроза не тільки сочиться через неконтрольовані нами ділянки кордону на Донбасі — вона нависає по всій лінії кордону з Росією та навіть більше… Росіяни створюють нові й розширюють та модернізують наявні бази, інші об'єкти військової інфраструктури, формують поблизу наших кордонів нові частини та з'єднання військ. І жодної гарантії, що це якогось дня не посуне на нас, немає, — сказав глава держави.

Президент цілком має рацію. Адже на сьогоднішній день військово-політичне керівництво агресора зосередило на стратегічному «українському операційному напрямку» достатньо потужне угруповання своїх військ і продовжує нарощувати його бойову спроможність.

Зокрема, з півдня нашої країни в смузі від Криму до північних кордонів Луганської області розташувався Південний військовий округ Російської Федерації. Свого часу його було сформовано протягом 2010 року на базі Північнокавказького військового округу, перетворивши на один із найпотужніших військових округів ЗС РФ. А це явно випадковим не назвеш...

До складу цього російський округу, крім безпосередньо його військ, увійшли Чорноморський флот, Каспійська флотилія й 4-те командування військ ВПС і ППО РФ. Саме цей округ, особливо у світлі його реорганізації 2010 року, багато фахівців вважають головною військовою загрозою Україні. І зовсім не даремно. Адже відверто наступальний характер угруповання його військ є очевидним.

До складу округу входить дві повністю розгорнуті загальновійськові армії з відповідними армійськими комплектами військ — 49-та (штаб — у Ставропіллі) і 58-ма (штаб — у Владикавказі), а також два розгорнуті за повними штатами відверто ударні штурмові з'єднання — 7-ма десантно-штурмова (гірська) дивізія (Новоросійськ) і 56-та гвардійська десантно-штурмова бригада (Камишин).

До складу обох флотських об'єднань цього округу (ЧФ і Каспійська флотилія), входить відповідне угруповання морської піхоти, яке теж здатне здійснювати наступальні, амфібійні дії по лінії всього південного узбережжя України як Чорного, так і Азовського морів. Це 810-та бригада МП ЧФ (Севастополь) і 77-ма окрема гвардійська бригада МП Каспійської флотилії (Каспійськ). Для виконання обмежених тактичних наступальних дій на узбережжі противника до складу обох флотських об'єднань, а відповідно й військ округу, також уходить два окремих батальйони МП — 727-й (Астрахань) і 382-й (Темрюк), які здатні діяти як в автономному режимі, так і у взаємодії з іншими ударними силами та засобами.

Загалом на цьому операційному напрямку збройні сили Російської Федерації можуть зосередити до 450 танків (порівну Т-72 й Т-90), понад 800 БМП і БМД, 250 БТР (переважно БТР-80) і до 150–200 одиниць МТ-ЛБ і БТР-Д. Це угруповання має також досить потужну артилерійську підтримку — до 450 САУ, інших артилерійських систем калібром понад 100 мм, більше як 240 мінометів і до 200 РСЗВ (серед них потужні «Смерчі» й новітні «Торнадо»).

ВІДВЕРТО НАСТУПАЛЬНИЙ ХАРАКТЕР УГРУПОВАННЯ ВІЙСЬК ПІВДЕННОГО ВІЙСЬКОВОГО ОКРУГУ ЗС РФ — ОЧЕВИДНИЙ

Відверто наступальний характер мають так само ВПС округу, зокрема його ударна складова — до 100 фронтових бомбардувальників Су-24М, Су-34, до 80 одиниць штурмовиків типу Су-25 і до 100 винищувачів (Су-27, МіГ-29 і новітні Су-30). Особливо потужний має вигляд зосереджене на цьому операційному напрямку угруповання армійської авіації — понад 100 одиниць ударних вертольотів, із великим відсотком новітніх і модернізованих типів та зразків (серед них не менше як 10 Ка-52, понад 30 Мі-28Н і не менше як 50 Мі-24/35).

З огляду на той факт, що, за задумом російського командування, військам округу, якщо розпочнеться операція проти України, доведеться діяти переважно на приморському напрямку та в її південних районах (місцевість доступна для всіх типів і видів бронетехніки, із танками включно), цілком логічним з його боку буде включення до складу військ округу як оперативного об'єднання Чорноморського флоту (штаб — місто Севастополь, АР Крим).

Нині це, серед іншого, 9 підводних човнів, ракетний крейсер «Москва», великий протичовновий корабель «Керч» (за вітчизняною класифікацією — есмінець), 4 сторожові кораблі (фрегати), 6 малих протичовнових кораблів (корветів), 6 малих ракетних кораблів (ракетних корветів), 5 ракетних катерів, 10 мінно-тральних кораблів і 7 (!) великих десантних кораблів. Наявність у складі ЧФ РФ значних за розміром десантно-амфібійних сил, що включають у себе майже ескадру десантних кораблів, здатних доставити до узбережжя супротивника потужне угруповання наземних військ, не може не наводити на певні роздуми.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ВОЙОВНИЧІ ХМАРИ ТАКОЖ СУНУТЬ І З ПІВНОЧІ

Однак військову загрозу нашій країні зовсім не обмежено тільки південним напрямком. Досить загрозливий вигляд, навіть у мирний час, має угруповання військ російського Західного військового округу, який відповідає за північно-східну ділянку нашого кордону. Той факт, що найпотужніші угруповання цього округу зосереджено саме проти України (від Харківської до Київської областей), не залишає жодних сумнівів щодо наявності наступальних планів у російського командування. Тим паче що, як показують результати останніх військових навчань збройних сил Російської Федерації, їхнє командування здатне швидко посилити угруповання військами з внутрішніх округів (наприклад перекиданням під український кордон з'єднань 2-ї армії зі складу військ Центрального військового округу).

Треба одразу зазначити, що до складу військ цього округу, крім 1-го командування ВПС і ППО, а також Північного й Балтійського флотів, уходять дві «стандартні» загальновійськові армії — 6-та (Санкт-Петербург) і 20-та гвардійська (Воронеж), і формується 1-ша гвардійська танкова армія (Баковка, Московська область). Але склад і структура цих двох об'єднань досить відрізняються. І зовсім не на нашу користь. Адже 20-та, а також частково 1-ша гвардійська танкова армії, які, власне, і націлено на Україну, видаються набагато потужнішими та наступальнішими, аніж їхня північна «сестра». Якщо до складу 6-ї армії входить тільки дві «лінійні» мотострілкові бригади (138-ма й 25-та), то у 20-ї та 1-ї танкової кількість «лінійних» мотострілкових і танкових з'єднань удвічі більша. Не думаю, що це випадковий фактор. З огляду на той факт, що до складу військ округу входять також три (!) ударні гвардійські десантно-штурмові й повітряно-десантні з'єднання (76-та, 106-та й 98-ма дивізії ВДВ), немає сумнівів у тому, що на українському напрямку в разі необхідності російське командування зосередить не одне, а кілька ударних угруповань. Окрім того, на цьому операційному напрямку та на інших теж можуть діяти дві бригади спеціального призначення (2-га й 16-та).

НАТО ДЕМОНСТРУЄ СОЛІДАРНІСТЬ

РОЗМІЩЕННЯ ВІЙСЬК НАТО, В КРАЇНАХ СХІДНОЇ ЄВРОПИ, СВІДЧИТЬ ПРО ТЕ, ЩО РІШЕННЯ САМІТУ АЛЬЯНСУ У ВАРШАВІ ВТІЛЮЮТЬСЯ В ЖИТТЯ

У рамках посилення східного флангу Європи американські підрозділи з'явилися в Польщі та країнах Балтії

Попри скептицизм навколо ініціатив посилення східного флангу Європи, потужні американські підрозділи вже з'явилися в Польщі та країнах Балтії.

За словами польського генерала Романа Полька, колишнього командувача підрозділу спецпризначення GROM, заступника голови Бюро національної безпеки Польщі у 2006–2008 роках, з точки зору бойової сили ці тактичні підрозділи мають скоріше символічне значення. Це оперативні об'єднання, які здатні здійснювати набагато масштабніші операції. Насамперед ідеться про демонстрацію солідарності Альянсу й про те, що рішення Варшавського саміту втілюються в життя.

Водночас наголошено на тому, що присутність цих тактичних підрозділів свідчить про те, що НАТО, як цього вимагає 3-тя стаття Вашингтонського договору, зміцнює свій потенціал, свою боєздатність. Якщо воно здатне швидко й успішно перекинути із США танкову бригаду та підготувати її до дій тут, на місці, якщо військові ознайомляться з потенційним театром воєнних дій, то в разі виникнення небезпеки Альянс зможе передислокувати набагато масштабніші сили. Але краще, щоб такої потреби не виникло.

ПОЛІТИКУ РОСІЇ НАЦІЛЕНО НА РУЙНУВАННЯ НЕ ЛИШЕ ТРАНСАТЛАНТИЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ, А Й ПЕРЕДУСІМ ЗВ'ЯЗКІВ УСЕРЕДИНІ ЄВРОПИ

Як зазначають фахівці польського видання Nasz Dziennik, батальйони військ НАТО — це маневрові підрозділи. Їх оснащено необхідною системою захисту. Американці привезли із собою техніку для спостереження, розвідки та захисту від повітряних нападів.

Своєю чергою, Росія розгортає свої системи запобігання та здійснює пропагандистську інформаційну війну, аби применшити значення того, що відбувається. Проте одночасно з розміщенням сил рамкових держав НАТО відбувається розподіл відповідальності та призначення партнерів для співпраці з ними. Це свідчить про те, що російський потенціал, хоч би яким великим він був, не настільки страшний на тлі солідарності Альянсу. Якщо врахувати той факт, що Росії доведеться захищати куди більшу територію, ніж один східний фланг, то дії НАТО можна визнати ефективними.

На переконання фахівців, грати м'язами, лякаючи Альянс, Путіну в нинішній ситуації невигідно, у будь-якому разі він не зможе домогтися того, чого йому хотілось би.

Водночас експерти розглядають сценарії можливого конфлікту. Передусім буде використано спеціальні підрозділи. Найвірогідніший сценарій — це дії диверсійного плану, що супроводжуються інформаційною війною й націлені на те, щоб викликати невдоволення місцевого населення та створити на території противника хаос. Такий сценарій успішно було використано в Криму й на Донбасі.

На жаль, після саміту НАТО стався путч у Туреччині, а внаслідок таких інцидентів Росія тільки виграє. У світлі таких подій, як історія в Анкарі або Брексит, усі конфлікти й суперечності всередині Європейського Союзу небезпечні та згубні.

Фахівці зазначають, що політику Росії націлено на руйнування не лише трансатлантичних зв'язків, а й передусім зв'язків усередині Європи. Якщо європейські країни не діятимуть солідарно та не виступатимуть як єдине ціле, то вони можуть стати об'єктом маніпуляцій Москви, яка тільки цього й чекає.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Незалежний аналітичний центр геополітичних досліджень «Борисфен Інтел»:

«Аналіз розвитку ситуації у світі, Європі й довкола України дає змогу зробити висновок про початок нового, гострішого та конфліктно-небезпечного характеру етапу протистояння між Росією та Заходом. Причиною цього є посилення жорсткості дій США, НАТО та ЄС зі стримування Росії в усіх напрямках, що фактично «заганяє» режим Путіна в глухий кут критичних для нього проблем. За таких обставин керівництво РФ переходить до прямого воєнного шантажу США та Європи, зокрема в ядерній сфері.

Наслідком цієї тенденції стало зростання конфронтації сторін фактично до рівня нової холодної війни з реальною небезпекою їхнього збройного зіткнення. Насамперед це стосується Центрально-Східної Європи (також і України) та Чорноморського й Балтійського регіонів, де безпосередньо перетинаються інтереси Росії та Заходу. Саме в цих регіонах і відбувається основна військова активність Російської Федерації та США/НАТО.»

ВЕРХОВНА РАДА ЗВЕРНУЛАСЯ ДО КОНГРЕСУ США ЩОДО БЕЗПЕКОВИХ ГАРАНТІЙ

Народні депутати ухвалили проект постанови № 6111 «Про Звернення Верховної Ради України до Конгресу Сполучених Штатів Америки щодо безпекових гарантій»

«Україна прагне суттєвого поглиблення двостороннього безпекового партнерства між Україною та США. Відповідно до духу й букви Будапештського меморандуму, а також на розвиток стратегічного партнерства між нашими державами звертаємося до США з проханням розглянути питання щодо укладення з Україною оборонної угоди та надання країні статусу Основного союзника поза НАТО», — йдеться у Зверненні.

У документі також зазначається, що надання Україні статусу основного союзника поза НАТО та укладення двосторонньої оборонної угоди між Україною та США матиме великий вплив на припинення російської агресії проти України, стримування агресора й запобігання розпалюванню великої війни в Європі. Це є в інтересах України, США, Європи і всього світу.

Окрім того, в Зверненні Верховної Ради зауважується, що Україна зацікавлена в подальшому розвитку взаємовигідного економічного співробітництва зі Сполученими Штатами Америки.

«На сучасному етапі пріоритетними напрямами економічної взаємодії ми бачимо, зокрема, енергетичний сектор, ракетно-космічну галузь, банківсько-фінансову сферу, сферу інформаційних технологій, сільське господарство. Особливої уваги заслуговує перспектива якісного розширення військово-технічного співробітництва, а також реагування на кіберзагрози та кібертероризм, захист інформаційного середовища», — йдеться у Зверненні.

«Статус Основного союзника поза НАТО зазвичай надається Сполученими Штатами тим країнам, які в майбутньому не стануть членами Альянсу. Тож Україна має вирішити, чи хоче вона отримати повноправне членство в організації, чи бути поза нею». Так прокоментував прийнятий Верховною Радою проект постанови зі зверненням до Конгресу США щодо безпекових гарантій перший заступник глави українського МЗС Вадим Пристайко, повідомляє Укрінформ.

«Зараз відбуваються обговорення серед фахівців питання, чи потрібен нам такий статус, або ж нам треба докласти всіх зусиль, щоб стати членом НАТО», — зауважив перший заступник міністра та поінформував, що найближчим часом запланована зустріч на рівні міністрів у рамках НАТО, де також обговорюватиметься це питання.

«Існують два паралельні треки: з одного боку, як варіант, який теоретично можна досягти швидше, — домовитися з американцями про двостороннню співпрацю в сфері безпеки. Але залишається в нас ідея остаточно стати союзником, тобто одним із представників, які сидять у Брюсселі за столом як союзники НАТО», — пояснив В. Пристайко.

Вадим КОВАЛЬОВ

Довідково

Введення офіційним Вашингтоном основного союзника поза НАТО визначає пріоритетність розвитку відносин США з такими країнами. У тому числі йдеться про можливість участі в спільних оборонних ініціативах, проведення досліджень у військовій сфері, участь в обмежених контртерористичних заходах, поставка деяких видів озброєння, спільна участь у космічних проектах.

Починаючи з 1989 року такий статус отримали 16 країн: Австралія, Єгипет, Ізраїль, Республіка Корея, Японія, Йорданія, Нова Зеландія, Аргентина, Бахрейн, Таїланд, Філіппіни, Кувейт, Марокко, Пакистан, Афганістан і Туніс.

Україна 2014 року вже претендувала на цей статус. Спочатку він був прописаний у проекті закону «Акт на підтримку свободи України», однак після всіх узгоджень у Конгресі цей пункт було виключено з тексту закону.

Карикатура з мережі Інтернет

ПРОПАГАНДИСТСЬКИЙ БАГАТОСТВОЛЬНИК КРЕМЛЯ

АНТИУКРАЇНСЬКІ ЗМІ, ЯКІ БОМБАРДУЮТЬ ЖИТЕЛІВ ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ ДОНБАСУ ОГИДНИМИ ЗРАЗКАМИ БРЕХНІ, НАГАДУЮТЬ ПІЛОТІВ-КАМІКАДЗЕ В ГЛИБОКОМУ ПІКЕ

Російська влада не збирається зупиняти інформаційну агресію стосовно України. Незважаючи навіть на істотне зубожіння російського народу, Кремль продовжує витрачати шалені суми грошей і матеріальні засоби на задоволення імперських амбіцій Путіна

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ФРОНТ

Ознаки ОРДЛО — це не тільки пропагандистські ЗМІ, у яких розповідають про погіршення життя в Україні та поліпшення в «Новоросії», або щоденні випуски місцевого телебачення, стилізованого під російське. Інформаційні блокпости ворога виставлено й в соцмережах. Тільки у Фейсбуці — понад 50 сторінок терористичного забарвлення. Це «Армия Юго-Востока», «Новороссия», «Новости «Новороссии», «Восток», «Призрак», а ще особисті сторінки-блоги таких відомих терористів, як Стрелков-Гіркін та інші. Якщо у Фейсбуці «новороси» поки що тримаються невпевнено, то в таких мережах, як «Одноклассники» та «ВКонтакте», за ними перевага, тому що ці соціальні мережі перебувають під впливом російського ФСБ.

Блокування сторінок угруповань «Новоросія», «Армия Юго-Востока» та їм подібних неможливе, бо Україна так і не визнала «ЛНР» та «ДНР» терористичними, отже, і використання їхньої символіки, назв, навіть прапорів де-юре не заборонено законодавством. Саме на ці правові мінуси неодноразово звертало увагу керівництво соціальної мережі Фейсбук, коли обурені користувачі надсилали адмінові скарги, щоб припинити поширення терористичної інформації.

Ті, що в ОРДЛО й мають змогу стежити за інформаційним полем України, визначають дзеркальну подачу інформації. Наприклад, якщо Україна фіксує збільшення обстрілів із боку ОРДЛО, то в терористичних ЗМІ цю інформацію подають дзеркально: «нас обстрілює Україна». Якщо українські ЗМІ подають інформацію про фіксацію порушень, які існують на КПВВ, — обшуки, котрі влаштовують для громадян російські окупанти, примусове вилучення продуктів і товарів, погрози, торгівля місцями в черзі, навмисне застосування немовлят для просування пільгою чергою, то терористичні ЗМІ одразу подають звинувачення стосовно української сторони в таких самих порушеннях.

Це ж стосується й міжнародної інформації. Якщо у світі хтось зі світових лідерів виступив за надання допомоги Україні, то в терористичних ЗМІ ви прочитаєте вислів того ж політика про звинувачення України в порушенні Мінських домовленостей та про відмову допомагати «укропам».

РИМИ, ЯК КУЛІ

Інформаційна війна стає дедалі запеклішою. На цей фронт терористи виводять усі види зброї. Один із них — це «рима». У так званих «ЛНР» та «ДНР» працюють спілки журналістів і письменників. Якщо перші це штатні й платні «вояки», то творча інтелігенція, що стала на бік окупантів, — це фактично безкоштовне гарматне м'ясо, яке вміло застосовує ворог. Наприклад, в окупованому Свердловську, що на Луганщині, члени літературного об'єднання «Забой» присвячують «Новоросії» й терористам оди, вірші, пісні. Виступають перед окупантами в шпиталях.

Наприклад, в «ЛНР» нещодавно відбувся черговий літературний конкурс для дітей. Тематика конкурсу — любов до Росії, «Новоросії», «Донбас — російська територія»…

З БОГОМ НЕ ПО-БОЖОМУ

Ще один аспект інформаційної війни — релігія. Це чи не найвагоміша складова, яку використовує окупант. Хресні ходи проти «української окупації», молебень «за перемогу Новоросії», молебень «за вступ ЛНР до Росії» — це тільки невеличкі моменти з того, що відбувається. Ікони як знак божої прихильності до окупантів є на будь-яких заходах: від звіту податківців до пісенного конкурсу. Найбільше православні символи застосовують донські козаки. Це представники так званого «Всевеликого війська Донського», які з 90-х років минулого століття були офіційно зареєстровани-ми як громадська організація України. Нині козачі колективи масово гастролюють в «ЛНР» із піснями про «єдність Донбасу та Росії», «єдину історію» та «велич російського народу». Доходить до курйозу. Наприклад, презентуючи колектив, який приїхав розважати містян, соліст-козак завзято доповів, що російське місто Юзівка тому російське, що його, як і Донбас, побудував донський козак Юз, коли знайшов вугілля. Цим інсинуаціям довіряє тільки населення похилого віку. Посміюється, чуючи таке, лише молодь. Це дає надію, що висновки із цих агітаційних «танців» усе ж таки зроблять.

«НОВОРОСЬКІ МАМОНТИ ТА ПИСЬМЕННІСТЬ»

В «ЛНР» та «ДНР» залишилось багато вишів, музеїв, наукових працівників, кандидатів і докторів наук, які отримували звання в Україні. Щоправда, багато хто одразу «сів на історичного коника» та, зрадивши Україну, активно доводить і собі, і всім іншим, що «ти новорос». До інформаційної війни залучено як історичну, так і наукову складову. Тому що «скрепи», мова, історія дуже важливі у створені пропаганди та зомбуванні нею населення. «України ніколи не існувало» — це головний меседж «істориків «Новоросії». «Київ ніколи не хрестив Русь», «Русь — це складова Московського царства, яке дало розвиток Малоросії», і навіть таке: «новороси існували до нашої ери та спричинили появу сучасного народу Донбасу». Із цього всього можна було б посміятись, якби під дописами не стояло «доцент», «кандидат наук»...

РОСІЯ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ ВІЙНІ ЗАСТОСОВУЄ ВСІ ВИДИ ЗБРОЇ. ЗОКРЕМА, В ІСТОРИЧНІЙ БИТВІ МОЖНА ПОБАЧИТИ ГОЛОВНЕ — БАГАТОВІКОВІ БАЖАННЯ РОСІЙСЬКИХ «БРАТІВ» ЗНИЩИТИ УКРАЇНУ, ЇЇ МОВУ, КУЛЬТУРУ, ІСТОРІЮ

Так створюють нову реальність і спотворюють історичну правду. Так люди потрапляють під вплив пропагандистів. Якщо не звертати увагу на термін «Новоросія», то в цій історичній битві можна побачити головне — багатовікові бажання російських «братів» знищити Україну, її мову, культуру, історію… Тому що вони розуміють, що нація, яка має коріння, незнищенна.

БОРОТЬБА ЗА УКРАЇНУ ТРИВАЄ

Через усе це пропагандистське нахабство опускаються руки. Хіба є кого визволяти? Хіба чекають там Україну? Так, чекають! Хоч би що робили пропагандисти, хоч би яких «новоросьих мамонтів» підкладали жителям, Луганщина вже давно проросла Україною. Тут працюють студії писанкарства, народні промисли. Наприклад, у Довжанську діти відроджують слобожанське писанкарство. А ще вони навчилися плести павучки-обереги із житньої соломи, вишивати, розписувати посуд, робити ляльки-мотанки. У студії — мапа сучасної України та історична її мапа, на якій позначено писанками всі області, навіть Кубань, Воронеж, Білгород — давні частини України.

У Сорокиному (колишньому Краснодоні) працює школа з бісероткацтва та вишивки. У місцевих бібліотеках знову відкрито куточки «Луганщина — світанок України». На стендах — як сучасні автори Луганщини, так і великі українці: Франко, Шевченко, Леся Українка, Рильський, Стус.

На початку березня в Лутугинському навчально-виховному комплексі, що перебуває в окупації та підпорядковується «міністерству освіти ЛНР», відбулися справжні літературознавчі перегони між старшокласниками, які брали участь у вікторині «Знавці творчості Лесі Українки».

ВІЙСЬКОВИЙ СЮРРЕАЛІЗМ ОКУПАЦІЇ

Водночас у «республіці» в школах насаджують «патріотичне» виховання, що теж є складовою інформаційної війни. Ідеться про зустрічі з «героями-ополченцями», православне виховання, акції військового патріотизму «Не забудем, не простим». Особливу увагу в «ЛНР» приділяють святкуванню радянських і військових свят, наприклад, «23 лютого, день ВДВ, день перемоги в Дебальцевому, день приєднання Криму до РФ» тощо. Діти у військовій формі вчаться стріляти, маршувати, співають, улаштовують паради.

У так званій «конституції ЛНР» сказано, що державних мов у «ЛНР» дві: українська та російська — і що за переслідування за національною ознакою визначено кримінальну відповідальність. Дивний сюрреалізм війни, хіба не так! Можливо, окупантам не до снаги побороти міцне українське коріння жителів Луганщини? Його намагались вирвати і Голодомором, і війною, знищивши українське підпілля, і завезенням російськомовного населення. Однак Луганщина проросла Україною. Уже давно й міцно.

Олена СТЕПОВА

АБРИКОСИ ДОНБАСУ,

АБО ЯК БАБУЛЬКИ В «ЛНР» УКРАЇНСЬКИМИ ПАСПОРТАМИ ПРОГНАЛИ БОЙОВИКІВ-ХАЛАМИДНИКІВ ІЗ РИНКУ

Знаєте, за що я вдячна війні? Дурні, а може, й страшні слова, не знаю, але я вдячна за можливість побачити Людей, показати Людей, за відкриття Людини в Людині. А все інше мине.
Раніше ми не віддавали належне людяності. Вона сприймалася нами або як щось звичайне, або як прояв слабкості. На тлі обнулення моралі вибухом залишитися Людиною, повірте, дуже важко

Окупований Краснодон Луганської області — зараз, після декомунізації, Сорокино. Ринок міста тягнеться вздовж дороги. Стоять розкладні столики, біля яких сидять бабусі. Молоко, сир, помідори, огірочки, малина, вишні — усе складене у візочки і прикрите серветками. Але найбільше тут абрикосів. Вони лежать на тарілочках, у кошиках, на простирадлах, скатерках та газетах.

Коли навесні по дорозі, що підіймається з боку ще засніженого Свердловська, заїжджаєш у Краснодон, тебе огортає ніжно-медовий аромат квітучих дерев. Ми завжди перші абрикоси привозили саме з Краснодона, купивши їх у бабусь. Це як традиція, як данина весні. І жартуємо, що це ми не абрикоси веземо у наше місто, а весну.

Баба Валя вирізняється з-поміж інших продавчинь. Маленька, сухенька, зігнута хворобою навпіл, вона завжди сяє, як донбаська абрикоска — така ж сонячна й майже прозора.

У баби Валі великий вибір абрикосів — у неї в саду зібрані, напевно, всі сорти нашого краю. Біло-жовті, м'які й ніжні, які можна просто висмоктувати з трохи кислуватої шкірочки. Жовті в оранжево-червону цятку. Ці легко розламуються на дві частинки. А ось величезні помаранчеві, з пушком, соковиті, як персики — їх неможливо з'їсти, не забризкавши одяг бурштиновим соком. Знаєш це і все одно смакуєш. Або ось ці, жовто-рожеві, продовгуваті, з гострою кісточкою. Цю кісточку не викидають, а сушать і, розколовши, насолоджуються мигдалевим смаком ядерця.

72-річна баба Валя — жінка грамотна, колись працювала на шахті бухгалтером, зосереджена, але з гумором. Це, напевно, наша степова порода — жінки-шахтарочки-степовички: із твердою рукою, вогником в очах та запалом у душі.

Складаючи абрикоси в кошик, баба Валя завжди жартує, щось цікаве розповідає. Як же я сумую... За абрикосами Донбасу. За їхнім теплом, за гіркуватим, просякнутим пилом, маслянистістю чабрецю та шавлії, степом...

Дзвінок із Краснодона. Минув рік війни. Ми ще не привчилися казати Сорокино. Може, після звільнення?.. Коли є зв'язок, то друзі телефонують, розповідають, як воно, що нового. Дуже ж це важливо — знати, як живуть в окупації, чи чекають, чи не втратили надію.

— Лєно, а пам'ятаєш нашу «придорожню» бабу Валю?

— Господи, як же її забути? Звісно, пам'ятаю. Як вона там, тримається?

…А БАБА ВАЛЯ ДІСТАЄ ПАСПОРТ І ТИЦЬ БОЙОВИКУ В МОРДУ: «У МЕНЕ, ХЛОПЧИКУ, ПАСПОРТ ГРОМАДЯНКИ УКРАЇНИ. ЦЕ МОЯ ЗЕМЛЯ...»

Я знала, що баба Валя живе із зятем і онуком. Дочка поїхала на заробітки чи то до Києва, чи то в Росію, а може, кудись іще — зараз уже ніхто не скаже, куди саме. Одним словом, не повернулася вона звідти, кинула тут чоловіка, сина і матір. Так вони й залишилися, як каже баба Валя, бідувати разом.

Подруга каже:

— Уявляєте, прийшли ми з дітьми по абрикоси, хоча яке там прийшли, прокралися. Господи, боїмося вже ходити по рідному місту. Очі ховаємо від цих «камуфлижних захисників». Назахищали — ні грошей, ні роботи, ні зв'язку. Базар, правда, працює на повну. Товару в магазинах багато, на будь-який смак і колір, але ціни! Ось бабульки зі своїм господарством і рятують — у них дешевше. Стоїмо, беремо абрикоси, молоко та яйця, аж раптом ідуть «камуфлижні», патруль. Один із них одразу до нас, вірніше, до бабів. І так нахабно: «Здесь торговать нельзя. Мы — народная налоговая. Все приготовились платить штраф».

Наші бабці аж заціпеніли.

Баба Валя перша підняла голову і каже «камуфлижнику»:

— Хлопчику, а в тебе документ є? Нам би паспорт подивитись!

«Камуфлижне» дістало посвідчення батальйону «Схід-ЛНР» і тицяє їй в обличчя з муканням: я, мовляв, представник «ЛеНеРе», зобов'язані дати пожерти, з вас, типу, податки.

А баба Валя дістає свій документ, паспорт України, і йому — тиць у мордяку:

— У мене, хлопчику, паспорт громадянки України. Це моя земля. Я на своїй землі торгую молоком, що моя коза дає. У кози теж є паспорт, у якому записано, що вона — коза українська в здоровому глузді та вимені. А в тебе паспорта немає, і хто ти? У кози є паспорт, і вона — коза, в козла є паспорт, і він, козел, має право на козу та на капусту! А в тебе паспорта немає, то хто ти? Отой папірець, що ти з «ЛеНеРе»? То їдь у свою «ЛеНеРу» й не загороджуй наше українське сонечко, бо абрикоски ж тендітні, тепло люблять.

У «камуфлемордого» впала щелепа разом із автоматом. Він, може, й хотів щось сказати, але бабці прийняли позу «руки в боки», мовляв, а де там ваша комендатура, будемо скаржитися, дійдемо аж до Москви, й усі дістали українські паспорти. Халамидник щось хмикнув та й пішов геть.

Навздогін йому від усього люду торгового лунало:

— Ти диви, понаїхало, значить, ходять, збирають!

— То заведи собі козу, подої, помий, а потім іди податки збирай. Але ж ні, не вміють, на все готове лізуть, тьху!

— Люди добрі, коли ж ця «ЛеНеРа» закінчиться? А хто телевізора дивився, що воно таке та «ЛеНеРа»? Треба на цих «ЛеНеРівців» десь натиснути, шоб із міста пішли.

— Тю, та це ж Свєтка та Катька, шо на ріхфірендум ходили. То вони «ЛеНеРу» хотіли.

— А де це Катька, що я її не бачу? Я б у неї за все оце попитала.

— Катьку ще зимою поховали, у неї ж усіх на війні повбивали.

— Ой, а я, дурна, минулого разу літр молока віддала — щоб воно вдавилось, оте «камуфлижне». Валя-я-я! Що ж ти не сказала, що паспортом його треба, паспортом!

...Любі мої абрикоски, ви тільки тримайтеся там!

Олена СТЕПОВА

АВДІЇВКА — МОЯ БАТЬКІВЩИНА

З Вікторією, Діаною та Юлею ми познайомилися на місцевому стадіоні, де вони разом із представниками групи цивільно-військового співробітництва облаштували пункт роздачі теплих речей. Ці чарівні волонтерки зустрілися за різних життєвих обставин. У кожної з них своя історія, однак поєднало їх те, що вони дуже люблять своє місто, яке волею долі опинилося під ворожим прицілом.

Рік тому на прибудинковому майданчику багатоповерхівки, в якій живе Вікторія з родиною, розірвався ворожий снаряд. На щастя, ніхто з тих, хто був у цей час на вулиці, не постраждав.

— Це сталося серед білого дня, і дякувати Богові, що за декілька хвилин до того мої діти пішли з двору. Усі ми тоді дуже злякалися. Вибухом геть повибивало всі шибки з вікон. Не буду довго розповідати про те, до кого я зверталася зі своєю бідою, це окрема історія, та реальну допомогу нам надали хлопці з групи цивільно-військового співробітництва. Власне, після знайомства з ними і розпочалося моє волонтерство.

За словами Вікторії, з часом їй та СІМІКам вдалося налагодити дієву систему з надання невідкладної допомоги тим родинам, які реально її потребують. Згодом до них приєдналися й інші небайдужі городяни.

У соціальних мережах є група під загальною назвою «Авдіївка — моя Батьківщина», де ми розміщуємо актуальну інформацію про заходи, які проводимо або будемо проводити. Це досить зручно, адже чимало мешканців міста за відсутності інших засобів комунікації — газет, радіо, телебачення — лише таким чином дізнаються про актуальні новини.

Діана та Юлія, які тепер допомагають Вікторії, в різний час скористалися можливістю отримати гуманітарну допомогу й на власному досвіді переконалися, як іноді важко знайти те, що необхідно для повсякденного життя.

— Ми відчули, що можемо принести користь, тож за першим покликом радо допомагаємо, — стверджують волонтерки.

Роботи в жінок чимало. Потрібно обдзвонити підшефні родини та визначитися з нагальними потребами, розсортувати гуманітарну допомогу, що надходить ледь не з усієї країни, розвести готові набори тим мешканцям, які не можуть самостійно пересуватися або проживають у віддалених районах міста — всього й не перелічити.

Хто б та що б не говорив, але авдіївчани не пасують перед важкими випробуваннями: незважаючи на потужний натиск російських окупаційних військ, місто продовжує крокувати вперед разом з усією країною. От нещодавно в школі №7 відбувся шкільний етап Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Джура», в якому взяли участь три рої (команди). За умовами інтелектуального протистояння гравцям необхідно було продемонструвати свою обізнаність у таких категоріях, як історія козацтва, історія України та історія Збройних Сил України.

По можливості в місті проводяться й інші просвітницькі та культурні заходи, приміром, мотопробіг місцевих байкерів. Із нагоди 100-річчя Української революції 1917–1921 рр. у місті розгорнуто широку інформаційно-просвітницьку роботу, в рамках якої учні шкіл та всі охочі зможуть прослухати лекції науковців інституту Історії України, взяти участь у різноманітних мистецьких та історично-художніх заходах.

Як зазначила вчителька історії Марина Давидова, на превеликий жаль, про події, які розгорталися на території України, зокрема, на Донбасі, протягом 1917–1921 років, більшість мешканців міста і гадки не мають. У кращому випадку вони знають про ті події лише те, що говорилося про них за часів Радянського Союзу.

— Нам потрібно починати вчити свою історію: з нашими перемогами та поразками, з досягненнями та невдачами. А головне — ми повинні її знати, щоб уникнути помилок, — наголосила Марина Давидова.

Під час нагородження переможців гри «Джура» у школі №7 м. Авдіївка

Лінія розмежування сторін, що проходить неподалік міста, внесла суттєві корективи в повсякденний ритм життя городян. Вона змусила їх адаптуватися до смертоносної громовиці, вибухів і автоматних черг, але допоки в Авдіївці живуть люди з чистим серцем, надією на мир і любов'ю до своєї домівки, ворогу тут нема що робити.

Віталій ІВАНОВ,
Аркадій РАДКІВСЬКИЙ

«НАМ ЩЕ РАНО ПОМИРАТИ...»

ПРОТЯГОМ 1919–1921 РОКІВ АРМІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ЗДІЙСНИЛА ДВА ПОХОДИ ТЕРЕНАМИ СВОЄЇ КРАЇНИ, ЯКІ ПРИЙНЯТО НАЗИВАТИ ЗИМОВИМИ: ПЕРЕБУВАЮЧИ У ВКРАЙ СКЛАДНОМУ СТАНОВИЩІ, ЇЇ КОМАНДУВАННЯ НЕ ВТРАЧАЛО НАДІЇ ВИБИТИ З УКРАЇНИ РОСІЙСЬКО-БІЛЬШОВИЦЬКИХ ОКУПАНТІВ

Наприкінці 1919 року Армія УНР опинилася в так званому трикутнику смерті, потрапивши в оточення трьох ворожих армій — Червоної, Добровольчої та Війська Польського. Проте на військовій нараді було вирішено здійснити партизанський рейд більшовицько-денікінськими тилами.

Похід почався 6 грудня 1919 року і тривав до 6 травня 1920-го. Основною його метою було підтримати бойовий дух повстанців, які чинили спротив більшовицькій владі в тилу, а також підняти український народ на боротьбу з ворогом. Очолив похід генерал Михайло Омелянович-Павленко, який перед початком виступу сказав:

— Тяжко, дуже тяжко. Але й помирати нам ще зарано.

Учасники Першого зимового походу 1919–1920 років

Заступником генерала був отаман Юрій Тютюнник. У поході взяли участь майже 10 000 вояків, які, пройшовши українською землею понад 2000 кілометрів, провели 50 успішних боїв. Зокрема, перейшовши залізницю Козятин — Жмеринка, військо в середині грудня вийшло в район Липовця, де прийняло бій із білогвардійцями, які відступали на південь. Прагнучи від них відірватися, Армія УНР у січні 1920 року вийшла на Уманщину і Черкащину, де до неї приєдналися повстансько-партизанські загони отамана А. Гулого-Гуленка. У цей час на південній Київщині теж точилися бої з більшовицькими частинами, під час яких навіть вдалося визволити Канів і Черкаси. У середині лютого військо форсувало Дніпро і зайшло на Полтавщину, де можна було трохи перепочити.

ДРУГИЙ ЗИМОВИЙ ПОХІД ЧАСТИН АРМІЇ УНР СТАВ ОСТАННЬОЮ СПРОБОЮ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНИХ СИЛ ЗДОБУТИ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

«Опинившись у самому серці України, армія побачила тотожність своєї ідеології з ідеологією повстанців і бажанням селян, — згадував пізніше командувач Армії УНР генерал Омелянович-Павленко. — Також армія відчула, що маса дивиться на неї як на свою оружну силу — крім назви «петлюрівці», часто-густо можна було почути ще назви «українці», «наше військо», бо, зрештою, не було вже родини, яка б так чи інакше не була зв'язана з нашим військом».

На Лівобережжі наші військовики зайняли Золотоношу, але невдовзі за наказом командування повернулися на правий берег Дніпра. Звідти вирушили на Херсонщину, де знаходилася Українська Галицька Армія. Омелянович-Павленко сподівався, що вона перейде на його бік, але цього не сталося: на початку 1920 року сюди прийшла Червона армія, і в УГА вже діяло кілька революційних комітетів, які намагалися порозумітися з більшовиками.

За оцінками воєнних істориків, Перший зимовий похід Армії УНР став героїчною подією в історії національно-визвольної боротьби українців 1917–1921 років. Армія УНР досить вдало застосувала партизанські методи боротьби з ворогом, і всі учасники походу були нагороджені орденом Залізного Хреста.

Між тим українці за спогадами сучасника, «горіли бажанням битися з російськими більшовиками і перемогти їх навіть ціною власних життів». Українці сподівалися на зміну міжнародної ситуації і загальне повстання проти окупантів. Було створено навіть Повстансько-Партизанський штаб на чолі з Юрієм Тютюнником, який підтримував зв'язок із повстанськими загонами в Україні, передаючи їм зброю, кошти й пересилаючи агітаційно-пропагандистську літературу. Допомагав і людьми, скерувавши до них близько 500 вояків Армії УНР. До того ж було розроблено план-схему загального повстання в Україні, яке повинна була підтримати Армія УНР виступом із Польщі. Уже на початку вересня 1921 року штаб Тютюнника фактично завершив підготовку до виступу, але остаточна дата повстання відкладалася за наполяганням поляків: вони побоювались провокування нової війни з радянською Росією. І допоки за кордоном вичікували слушної нагоди, повстанський рух в Україні почав згасати, не витримавши каральних акцій більшовиків. Також протягом 1921 року влада амністувала майже 10 000 повстанців, пообіцявши їм «солодке життя», через що багато хто склав зброю. Але незабаром усі вони гірко шкодували про це, опинившись у катівнях більшовиків.

І все ж наприкінці жовтня 1921 року керівництво УНР, яке перебувало в Польщі, прийняло рішення про початок Другого походу в Україну. Командувачем українських загонів було призначено генерала Юрія Тютюнника.

Похід розпочали трьома групами. Бессарабська група під проводом Андрія Гулого-Гуленка зазнала поразки, щойно перейшовши кордон. А Подільська, якою командував полковник Михайло Палій-Сидорянський, громлячи окупантів, дійшла аж до Києва і повернулася за кордон, понісши незначні втрати.

Генерал Михайло Омелянович-Павленко

Третя, найбільша, але найслабкіше озброєна Волинська група під проводом самого Тютюнника вирушила в похід 4 листопада 1921 року. Двома бригадами українські вояки розгромили загін чекістів і декілька продзагонів, після чого роздали награбований хліб селянам. 6–7 листопада захопили Коростень, але не змогли його втримати, щоправда, звільнили з в'язниці майже 500 в'язнів. Зрозумівши, що сили нерівні, вирішили йти на з'єднання з Подільською групою, але натрапили на загін червоної кінноти…

Про невдачі Другого зимового походу сказано і написано багато. Дослідники цієї сторінки нашої історії наводять багато причин поразки. Однією з них є та обставина, що Волинська і Подільська групи не змогли з'єднатися, а поодинці не становили для радянської влади великої загрози.

Другий зимовий похід частин Армії УНР став останньою спробою українських національно-державних сил здобути незалежність України. Залишаючи країну під натиском кавалерії Котовського, Юрій Тютюнник сказав: «Наші нащадки будуть більш успішними в своїй боротьбі за Україну. Але ми до цього дня не доживемо…»

Сергій ЗЯТЬЄВ

ВОЯКИ УНР БИЛИСЯ ДО ОСТАННЬОГО НАБОЮ

ПЕРЕД ТИМ ЯК ВІДСТУПИТИ НА ТЕРИТОРІЮ ПОЛЬЩІ, АРМІЯ УНР ВОСЕНИ 1921 РОКУ ДАЛА ЗАГОНАМ КОТОВСЬКОГО ОСТАННІЙ БІЙ

Уранці 17 листопада 1921 року близько 1000 виснажених українських вояків дісталися села Малі Миньки, де на них уже чекали котовці. Раптовим ударом авангард, у якому знаходився Тютюнник з іншими командирами та пораненими, було відокремлено від решти колони. Другим ударом відступаючі українські сили були розділені навпіл. Вояки УНР билися до останнього набою, окремі з них, щоб уникнути полону, підривали себе гранатою. Та сили ворога переважали їх у кілька разів.

Повстанців, що залишилися в живих, серед яких були поранені й ті, хто здався, червоноармійці почали рубати. Ця кривава вакханалія продовжувалася доти, доки не прибув сам Григорій Котовський. Потім полонених вишикували в чотири шеренги, відвели до села і замкнули в церкві.

Наступного дня Котовський запропонував повстанцям перейти на службу до Червоної армії, але всі відмовилися. Після цього людей перевели до Базара, де над ними відбувся так званий червоноармійський суд. Допит проводили Котовський та співробітник Надзвичайної Комісії Гаркавий. По завершенні кожного «допиту», який тривав кілька хвилин, українців підводили до ям і розстрілювали з кулеметів.

Із протоколу, складеного тоді комітетниками, відомо, що в тому бою загинуло понад 400 бійців, а у полон разом із пораненими потрапили 537. До так званого суду дожили 443 повстанці, розстріляли 360. При цьому «осіб командного складу направили до Києва для додаткового допиту». Подальша їхня доля невідома.

Для переслідування Тютюнника і штабу більшовики сформували загін із 90 вершників і наказали «знищити відступаючих і захопити генерала». Але кінники й важкопоранені кількістю понад 100 осіб під керівництвом Тютюнника 20 листопада 1921 року перейшли кордон і опинилися в Польщі.

Сергій ЗЯТЬЄВ

Леопольд Ященко в метро дорогою на роботу

ДИВАК ІЗ СОПІЛКОЮ

МИНАЄ РІК, ЯК ПІШОВ ІЗ ЖИТТЯ КЕРІВНИК УНІКАЛЬНОГО НАРОДНОГО ХОРУ «ГОМІН», ЛЕГЕНДАРНИЙ УЧЕНИЙ-ФОЛЬКЛОРИСТ, КОМПОЗИТОР І МУЗИКАНТ ЛЕОПОЛЬД ЯЩЕНКО

Багатьом киянам Леопольд Ященко запам'ятався як сивий чоловік із вусами у вишиванці, який дорогою на роботу грав на сопілці на ескалаторі чи у вагоні метро

— Я його вперше побачив, але спершу почув улітку 1988 року, — пригадує відомий журналіст Вахтанг Кіпіані. — Того самого дня я не вступив на соціологію до Київського університету. Їхав додому на метро сумний, бо попереду мала бути радянська армія з карабахами та іншими гарячими точками. Якоїсь миті мені здалося, що чую музику. Перша думка: поїхав дах, бо звідки могла бути українська музика в метрополітені імені Леніна. Але насправді це був він, Ященко, з улюбленою сопілкою. Це був наче сигнал, що все буде добре.

2 червня 1928 року в родину інженера-електрика та вчительки української мови прийшло велике свято. Незважаючи на попередження лікарів про надзвичайний ризик, Галина Митрофанівна Ященко не відмовилася народжувати. На світ з'явився здоровий хлопчик. Оскільки подружжя належало до тогочасної інтелігенції, його не оминула мода на екзотичні закордонні імена. Порадившись, Галина й Іван вирішили назвати сина Леопольдом.

«Я виріс тут, на київському асфальті, — розповість пізніше музикант. — Малим кілька років провів на Чернігівщині, де в побуті вживали українську мову. У Києві, як і більшість дітей, я вживав українську лише на уроках».

Коли Леопольдові ще не виповнилося й трьох років, Галина Митрофанівна занедужала на туберкульоз і невдовзі померла. Через цю-таки хворобу пішов із життя й батько малюка. Опікувалася малим Леопольдом тітка Галина, батькова сестра, яка замінила йому всю родину.

Утім справжнього дитинства хлопець не мав. Друга світова війна прийшла на українські землі, коли юнакові було 13 років. Голод і брак коштів погнали Ященка в село. Там він обмінював речі батьків на харчі та за копійки малював портрети загиблих, щоб хоч якось прожити. Однак саме в селі він уперше зіткнувся з тим, що змінить його життя назавжди, — українською народною піснею.

Вступивши після школи в політехнічний інститут, молодий Ященко продовжував шукати себе на мистецьких теренах: хотілося бути і співаком, і художником, і композитором… Не закінчивши першого курсу Політеху, він з'явився на порозі Київського музичного училища імені Глієра. Ященко не мав жодної музичної бази, лише тверде переконання, що має пов'язати життя з музикою. На допомогу мрії прийшов ідеальний слух. Молодика помітили й взяли на єдиний факультет, вступ на який не потребував спеціальної підготовки, — хорового диригування.

Разом із колегами з училища він поїхав у першу в житті фольклористичну експедицію. Саме вона дала початок новому шляху.

«Перед вступом до консерваторії я вперше побував у фольклористичній експедиції, — згадував Леопольд Іванович. — Поїхати в село й послухати пісень — це було щастя. І коли я почув, що існує відділення фольклору та етнографії, то зразу зрозумів, що це моє. І щоліта на канікулах виїжджали й записували…»

«ГОМІН» ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ЯЩЕНКА ПЕРШИМ У КИЄВІ ЗАСПІВАВ «ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНИ...»

Без магнітофонів, без жодної техніки — тільки з блокнотом та олівцем у руках доводилося записувати шедеври пісенної спадщини українського народу. Ноти й слова, які відкривали українську душу, брали Ященка в полон. Єдиними носіями культури залишалися жителі сіл, куди руки радянської пропаганди й антиукраїнські настрої фактично не доходили. Тут розмовляли українською мовою, на повен голос співали традиційних побутових пісень, а ще впівголоса передавали молодшим поколінням релігійні та обрядові.

Фольклористові вдалося записати пісні, які могли бути втраченими безслідно. Проте цього йому здавалося замало. Українську пісню недостатньо задокументувати, вона має звучати. На початку 60-х років минулого століття Ященко почав діяти. Він узгодив із владою виступ хору з давно забутими українськими піснями. Після того як було приглушено певні релігійні акценти, наприклад, замінено слова «Син Божий народився» на «Новий рік народився», компартія дала дозвіл на виконання різдвяної коляди та щедрівок.

Леопольд Іванович допомагав колядникам із репертуаром, репетирував із ними. На той час він уже написав кандидатську дисертацію «Українське народне багатоголосся», яка стала важливим посібником для музикознавців-фольклористів. А збірки «Українські народні романси» та «Буковинські народні пісні», які він упорядкував, і до сьогодні, за оцінками фахівців, є вагомими й актуальними не тільки для науковців, а й для всіх шанувальників народної пісні.

1968-го відбулися масові арешти інтелігенції. Леопольд Ященко з дружиною підписали листа проти закритих судилищ режиму над їхніми колегами. Тоді Леопольд уперше опинився в СІЗО, з усіма супровідними обставинами, і його звільнили з Інституту мистецтвознавства. Не маючи можливості працювати за спеціалізацією на офіційних засадах, Ященко влаштувався маляром, а згодом — на завод. Але від творчих планів відмовлятися він не збирався.

На чолі хору «Гомін» — Леопольд Ященко

1969 року на громадських засадах Леопольд Ященко заснував етнографічний хор «Гомін». Перший виступ відбувся на мальовничих схилах Дніпра. Це місце вподобали не лише учасники хору, згодом воно набуло популярності, а в часи незалежної України — стало називатися Співочим полем. Поступово хор здобував славу, руйнуючи монополію радянської пропаганди на увагу громадян. А кагебісти встановили стеження за учасниками гурту.

Останньою краплею стали несанкціоновані заходи до роковин перепоховання Тараса Шевченка 22 травня. Хор виконав біля пам'ятника Кобзареві кілька пісень, поети читали вірші. «22 травня визнали націоналістичним святом, людей розганяли озброєні кийками наряди міліції. Згодом тих, що приходили цього дня до пам'ятника у вишиванці та з квітами, брали на підході до парку. Їх відвозили до відділків, де проводили «профілактично-роз'яснювальні» бесіди, погрожували звільнити з роботи», — згадував Леопольд Іванович.

1971 року Ященка виключили зі Спілки композиторів й заборонили діяльність хору як «націоналістичного». А народні звичаї та свята в столиці, як і раніше, замовчували та підмінювали сурогатами. Та коли почалася так звана перебудова, хор «Гомін» знову відродився. І на чолі його знову стояв той самий дивний чоловік із сопілкою та незвичним ім'ям — Леопольд Ященко. З 1985 року хор офіційно було приписано до Будинку культури Київметробуду.

На початку 1990-х, коли всю країну охопила хвиля патріотизму та піднесення, хор «загомонів» із подвійною силою. «Гомін» під керівництвом Ященка першим у Києві заспівав «Ще не вмерла України...», «Боже великий, єдиний», «Ой у лузі червона калина» та інші патріотичні пісні, що відіграли свою роль у становленні незалежності нашої держави.

Після проголошення незалежності України «Гомін» співав і на багатолюдних майданах, і у військових частинах, і на великій сцені. Діяльність хору та його керівника завжди мала відгук серед громадськості, тому й не могла лишитися непоміченою: Леопольд Ященко 1993 року став лауреатом Державної премії імені Тараса Шевченка.

Важко навіть уявити, скільки людей пройшли школу Ященка. У колективі кажуть, що більше як тисяча! Безмежно доброзичливо Леопольд Іванович навчав людей співати, часом від самих азів, учив «тягнути», куди треба, тримати свій голос самостійно, слухати сусіда…

2 квітня буде вже рік, як «Гомін» утратив багаторічного керівника. Але не втратив того, про що мріяв і що втілював у життя Леопольд Іванович, — любові до української пісні, гуртового співу та надзвичайного патріотизму. Слова Ященка: «Люди добрі! Співаймо разом!» — і сьогодні залишаються лейтмотивом цього чудового самобутнього колективу.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ЦІНА ЖИТТЯ НА ТЕРЕЗАХ ІМПЕРАТОРІВ

Колись у римській армії існував такий вид покарання за військові провини, що мав назву «децимація». Це коли кожного десятого військовослужбовця підрозділу незалежно від звання й терміну служби страчували. Але перед цим кожна десятка воїнів розігрувала жереб. Кому він випадав, того позбавляли життя дев'ять його бойових побратимів. Отака існувала форма колективної відповідальності за військові злочини.

Відомо, що імператор Наполеон був низький на зріст. Та коли хтось із генералів не погоджувався з його думкою, то діставав у відповідь: «Я вас можу позбавити голови й таким чином зрівняю вас із собою в зрості». Відомий кумедно-трагічний випадок, пов'язаний із російським імператором Павлом. Ось як про це розповів у своїй книжці «Минуле і думи» Олександр Герцен: «За Павла якийсь гвардійський полковник у місячному рапорті написав про офіцера, який помирав у лікарні. І виключив його прізвище зі списку особового складу. Але, на щастя офіцера, він одужав, тому виникла проблема для полковника. Той умовив підлеглого на рік-два поїхати у своє село, поки полковник залагодить цю справу. Однак нащадки, дізнавшись із царського наказу про смерть родича, вступили в права управління маєтком. Аби не померти з голоду, офіцер поїхав у Петербург і подав Павлові прохання щодо свого «оживлення». Імператор написав на зверненні: «Оскільки стосовно офіцера відбувся височайший наказ, то в цій справі йому відмовити».

Бували курйозно-трагічні випадки під час Вітчизняної війні 1812 року серед російських офіцерів. Тоді у вищому товаристві розмовляли французькою мовою. Офіцери спілкувалися нею й на бойових позиціях. Почувши такі розмови ввечері або вночі, солдати відкривали вогонь на ураження, вважаючи, що то вороги.

Наполеон серед своїх генералів

ВИПАДКИ, ЯКІ СТАВИЛИ СВІТ НА МЕЖУ ВИНИКНЕННЯ ЯДЕРНОЇ ВІЙНИ

Підполковник Станіслав Петров — кавалер відзнаки ООН

Особливо часто таке траплялося під час так званої холодної війни між СРСР та США. Відомий випадок, коли 1979 року в Америці оголосили бойову тривогу. А приводом для неї став збій у роботі комп'ютерної системи: тоді в дію було запущено навчальну програму завдавання масованого ядерного удару по території СРСР. Але космічні супутники не виявили старту радянських ракет, і тривогу було скасовано. Аналогічний випадок стався й 1983 року, коли радянська система супутникового спостереження «побачила» запуск американських ракет. Підполковник Станіслав Петров, який був на пункті керування, вирішив… не турбувати вище керівництво держави. Бо припустив, що навряд чи Америка наважиться завдавати удару кількома ракетами. Виявилося, що він мав рацію. За такий учинок 2006 року ООН нагородила його своєю відзнакою, як людину, що відвернула ядерну світову війну.

ПЕС — СЕРЖАНТ І ГОЛУБ... ПОЛКОВНИК

Пес Фейт показує приклад

Собака на ім'я Фейт народився без однієї передньої лапи, а другу довелося ампутувати. Але пес навчився ходити на задніх. Цю тварину вирішили використовувати для моральної підтримки американських військовослужбовців, які проходили курс лікування в госпіталях. Дивлячись на Фейта, бійці знаходили в собі моральні сили для того, щоб мужньо долати наслідки важких поранень. Ураховуючи заслуги собаки, йому надали… звання сержанта армії США.

В історії відомий ще більш курйозний випадок, коли пташці надали звання полковника. Такої честі удостоївся поштовий голуб із номером 888. Він у роки Першої світової війни виконував обов'язки повітряного зв'язківця в англійській армії й завжди своєчасно доставляв повідомлення в штаби. Такі заслуги птаха високо оцінили, надавши йому звання полковника англійської армії. А коли голуб помер, його поховали з військовими почестями.

Крилатий поштар-голуб

САМОПРОГОЛОШЕНА РЕСПУБЛІКА МАЙОРА РОЯ

1966 року відставний майор британської армії Педді Рой Бейтс самовільно заволодів покинутою військовою платформою за межами територіальних вод країни та оголосив про створення на цьому об'єкті незалежної держави Сіленд. А себе проголосив князем Роєм І. Через два роки представники британської влади спробували окупувати цю молоду державу. До платформи наблизилися патрульні катери. Однак родина відставного майора відповіла попереджувальними пострілами в повітря. Цей факт винесли на розгляд суду, який вирішив, що справа перебуває поза межами британської юрисдикції, і залишив у спокої засновника чудернацької держави. Нині Сіленд має свій прапор, герб, конституцію, гроші, поштові марки, хоча цю країну офіційно не визнала жодна держава у світі.

Чудернацька держава відставного британського майора

Історія зберегла відомості про зворушливу дружбу двох американських солдатів Кевіна Елліота й Баррі Ділейна. Вони разом служили в Афганістані. Одного дня солдати дали один одному обіцянку: коли один із них помре, то другий має прийти на поховання… у жіночому одязі. Згодом Кевін загинув у бою. Його бойовий товариш Баррі виконав обіцянку й з'явився на похования в сукні зеленого кольору та рожевих гетрах, він плакав, не приховуючи сльози.

Цікава історія виникнення гасла американських десантників, з яким вони покидають борт літака. Вона пов'язана з ім'ям індіанця Джеронімо, котрий у другій половині XIX століття командував невеликим загоном воїнів і в боротьбі з американськими та мексиканськими військами прославився відвагою та невловимістю. 1939 року було створено фільм про цього героя. У кінострічці є такий епізод. Рятуючись від переслідування, він вигукнув своє ім'я й зістрибнув із крутого урвища в річку. Коли американські десантники переглянули цей кінофільм, то вирішили задля удачі вигукувати «Джеронімо!» під час стрибка з літака. Цієї традиції американські десантники дотримуються й досі.

Продовжуючи тему зв'язку кінофільмів із курйозними випадками, треба розповісти й про такий факт. У деяких голлівудських стрічках про Другу світову війну є кадри про те, як американські солдати різних рас воюють пліч-о-пліч із ворогами. Це не відповідає історичній правді. Тому що поділ за расовою ознакою в армії США скасували тільки 1948 року. А до того часу це питання існувало, і воно знайшло своє відображення навіть під час будівництва Пентагону. 1942 року побудували окремі туалети для білих і чорношкірих військовослужбовців. Тому загальна їхня кількість була вдвічі більшою за потребу. Але відповідні таблички на них так і не з'явилися завдяки втручанню в цю делікатну справу… президента Рузвельта.

Парадні однострої українських військовослужбовців підрозділів почесної варти прикрашають аксельбанти. Виявляється, такий атрибут форми має історичне коріння. А саме — має стосунок до боротьби Нідерландів проти Іспанії за незалежність. Тоді повстанці, демонструючи презирство до ворогів, носили на плечі мотузку на знак того, що вони готові до страти у відстоюванні ідеалів свободи. Тож ці мотузки, за однією з версій, стали прообразом аксельбантів.

Підготував Володимир ЧІКАЛІН

Інформація КЕВ м. Харкова МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, проведеного 22.03.2017:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, розташування (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Нежитлові приміщення будівлі № 44 нерухомого військового майна загальною площею 590,45 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Семінарська, 46, в/м № 36, що перебуває на балансі КЕВ м. Харкова, 07923280, тел. (057) 700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»

***

Інформація Квартирно-експлуатаційного відділу м. Житомира ЗС України про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати у зв'язку з укладанням договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомира, а саме:

— частина нежитлових приміщень №1–1 площею 149,97 кв.м та частина рамп площею 49,49 кв.м будівлі № 110 за адресою: м. Житомир, вул. Ватутіна, 61А, військове містечко № 114.

Запланована дата оцінки: 30.04.2017.

Претендентам на участь у конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряють позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити:

1. Вартість виконання робіт.

2. Строки виконання робіт з оцінки (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінки) — не більше як 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).

3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме — платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10.00 у Квартирно-експлуатаційному відділі міста Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Дмитра Донцова, 20, через чотирнадцять календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймають за адресою: м. Житомир, вул. Дмитра Донцова, 20 (каб. 15).

Додаткову інформацію можна отримати в економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомира (каб. 15) або за тел.: (0412) 22-77-76.

***

Оголошення про проведення конкурсу на заміщення вакантної посади Ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України

Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України (надалі — Ансамбль), розташування: 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1 — відповідно до частини другої статті 21 Закону України «Про культуру» (формування кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури здійснюється на конкурсній основі) та Порядку формування на конкурсній основі кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури, затвердженого наказом Міністерства культури України від 01.07.2016 № 497, **оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:**

артист-вокаліст І категорії (хор) — 1 посада.

Кваліфікаційні вимоги: добрі вокальні, музичні та сценічні здібності, висока виконавська майстерність, виконання сольних концертних програм в одному відділенні, участь у збірних концертних програмах, інших формах концертної діяльності з виконанням окремих вокальних творів.

Освіта: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації. Для магістра — без вимог до стажу роботи, для спеціаліста — стаж роботи за професією артиста-вокаліста ІІ категорії не менше як 2 роки, бакалавра — не менше як 3 роки.

Програма для участі в конкурсі:

Виконання на власний вибір: арія з опери; романс; народна пісня.

На вибір комісії: читання з аркуша наданого твору.

Адреса для подавання документів: 01021, м. Київ-21, вул. Грушевського, 30/1, каб. 213, Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України.

Кінцевий термін прийняття документів від претендентів на участь у конкурсі — 11 квітня 2017 року.

Претенденти, які хочуть узяти участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії Ансамблю (голові конкурсної комісії Ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України) заяву про участь у конкурсі в довільній формі:

До заяви додають такі документи: особовий листок з обліку кадрів з вклеєною фотокарткою встановленого зразка (заповнений); копію паспорта громадянина України; копію трудової книжки (за наявності); копію (копії) документа про освіту за відповідною спеціальністю; творче резюме.

У конкурсі можуть брати участь ті, хто працює в Ансамблі. Працівники, які перебувають з Ансамблем у трудових відносинах та беруть участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії тільки заяву про участь у конкурсі.

Претенденти на участь у конкурсі мають право подавати іншу додаткову інформацію.

Конкурс відбуватиметься протягом одного дня двома етапами:

перший етап — розгляд документів, які подали претенденти, 10 квітня 2017 року о 10:00; другий етап — ознайомлення з професійними даними учасників конкурсу 10 квітня 2017 року об 11:00; (початок реєстрації — о 09:45).

За достовірність поданих документів несе відповідальність претендент.

Оформлені неналежним чином документи до розгляду не приймають.

Конкурс відбудеться 10 квітня 2017 року з 10:00 у приміщенні Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України за адресою: 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1, каб. 213, тел. (044)253–70-21, тел./факс (044)253–70-39.

Витрати на проїзд і проживання — за рахунок претендентів. Переможця конкурсу Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України житлом не забезпечує.

***

Інформація КЕВ м. Чернівців про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Назва об'єкта оцінки: нежитлова будівля (літ. Б) КПП (інв. № 67) загальною площею 122,3 кв. м. (приміщення № 1–1, 1–2, 1–3, 1–4, 1–5) військового містечка № 20.

Розташування об'єкта: м. Чернівці, вул. Александрі, 46.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівців (далі — КЕВ м. Чернівців).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 30.04.2017.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 під № 699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які: отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінки; мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»; мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 № 796, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 під № 937/23469; до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу ІІ Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м.Чернівців конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать: заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення); копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція; інформація про претендента (документ, котрий містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним з незалежної оцінки майна, у тому числі подібного майна, тощо).

Конкурсну пропозицію претендента подають в окремо запечатаному конверті, де має міститися пропозиція щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, а також щодо терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Чернівців на адресу: вул. Українська, 43, каб. № 6, не пізніше як 13 квітня 2017 року.

Конкурсну документацію подають у запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, котрий подає заяву.

Конкурс відбудеться 20 квітня 2017 року о 10.00 у Квартирно-експлуатаційному відділі м. Чернівців за адресою: м. Чернівці, вул. Українська, 43 (каб. № 2).

Телефон для довідок: (0372) 52 88 03.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся об 11-й год. 10.03.2017, переможцем визнано ТОВ «Український фінансово-інвестиційний союз» на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлового приміщення будівлі інв. № 2, в/м № 34, площею 134,00 кв. м за адресою: м. Київ, вул. Андрющенка, 4.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся об 11-й год. 24.03.2017, переможцем визнано ТОВ «Український фінансово-інвестиційний союз» на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлового приміщення будівлі інв. № 99, в/м № 29, площею 19,00 кв. м за адресою: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 30.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся об 11-й год. 30 хв. 24.03.2017, переможцем визнано ФОП Чебаков О.І. на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлового приміщення будівлі інв. № 13, в/м № 63, площею 133,90 кв. м за адресою: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 28.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся о 12-й год. 24.03.2017, переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, а саме:

— частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 6, в/м № 113, площею 1,00 кв. м за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 19.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся о 12-й год. 30 хв. 24.03.2017, переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, а саме:

— частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 50, в/м № 113, площею 1,00 кв. м за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 19.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 1 військового містечка № 29, площею 2,00 кв. м.

Розташування об'єкта оцінки: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.03.2017.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 30 хв. 19 квітня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; подавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 77 військового містечка № 29, площею 4,00 кв. м.

Розташування об'єкта оцінки: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.03.2017.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строк виконання, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11-й год. 19 квітня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; подавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 63 військового містечка № 29, площею 2,00 кв. м.

Розташування об'єкта оцінки: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.03.2017.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строк виконання, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11-й год. 30 хв. 19 квітня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; подавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлового приміщення будівлі інв. № 112 військового містечка № 182, площею 24,00 кв. м.

Розташування об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Россошанська, 3.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.03.2017.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строк виконання, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12-й год. 19 квітня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; подавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Кафедра військової підготовки Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (м. Івано-Франківськ) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Заступник начальника кафедри з матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн.

2. Старший викладач — начальник служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту та екологічної безпеки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

3. Старший викладач — начальник геоінформаційної служби, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

4. Старший викладач — начальник служби пального і мастильних матеріалів, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

5. Старший викладач — начальник служби ракетно-артилерійського озброєння, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

6. Старший викладач — начальник автомобільної служби, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

7. Викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

8. Викладач, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

КВІТЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

7 квітня — Благовіщення
12 квітня — День працівників ракетно-космічної галузі України
16 квітня — Великдень
26 квітня — День Чорнобильської трагедії

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 28064 Замовлення 52915

Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Роман ТУРОВЕЦЬ, Андрій ЛИСЕНКО

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114